

Zdeněk Patrick

Poslední div světa (2)

© Zdeněk Patrick, 1996
© DAM 2000 Publisher, 2002
All rights reserved

OBSAH

Nad Propastí nekýchat	5
Proroctví bez konkurence	7
Michael de Nostradam	13
Neuvěřitelně přesná proroctví	19
Tajemství šesti cest	24
Zákrytné šifrování a legendy	28
Blízké letící objekty	35
Hvězda zvaná Pelyněk	41
Zrcadlení času	48
Slepý mládenec	56
Lámání sedmé pečeti	68
Tezcatlipoca - Dýmající zrcadlo	99
Ohnivý kruh	108
Sibylla	114
Michael de Nostradamus	125
Tajemství věčné hvězdy Samiel	130
Snad příště	134
Příloha pro odborníky - Teorie relativity	141

*Světové hospodářství je nyní
velice citlivé...
Stačí, aby někdo hlasitěji zakašlal
a celé se zhroutí.*

Sun Bear - věštec indiánského kmene Čipeva
(druhá polovina 20. století)

Nad Propastí nekýchat

Dlouho jsem se domníval, že reálná politika se odvíjí na základech vědeckých názorů, mně sice blíže neznámých, ale jistě úžasně moudrých.

Ano, i dnes ke mně z obrazovky hovoří velmi vážení politici s tvářmi "děda Vševeda". Tu něco zamlčí, tamto zdůrazní, jiné vytrhnou z kontextu, další překroutí. A sami neví, jak vše vlastně dopadne. Svými činy pak vyvolávají z hrobů dávné mrtvol, o kterých jsme byli skálopevně přesvědčeni, že odešly do horoucích pekel.

Zdá se, že obratník věků nás opět zastihl nepřipravené, neboť myšlenky prastarých mrtvol zázračně ožívají. Mají se čile k světu a hovoří o Zlatém věku.

Zničená příroda, kontaminované potraviny i spodní zásobárny vod, obří ropné skvrny na mořských hladinách a apokalyptické ničení přírody s maskou jejího ochránce. AIDS a genetické inženýrství. Bakterie s nasazenými viry, umožňující pohřbívat minimální zbytky, a záporné mutace. Ministři asociálních věcí a nezaměstnanosti, zloději mrtvol i lidských orgánů. Nájemní vrazi a senilní bohatci, kupující si čas zcizenými náhradními díly. Nositelé zvrácenosti a zázračně ze země vydupané drogové mafie. I ty ostatní, které parazitují v souladu se zákony, které samy prosadily. Zkorumpovaní politici s děravými zákony, které nejsou ani empirií.

Tu ruka zloděje, tam ruka vraha, bezostyšně sahá na to či ono, neboť je jim to z jakýchkoliv důvodů povoleno. Okrádání se pokládá za dobrý byznys a podlost za obratnou lest. Nezákonost je povýšena neschopností nebo zlým úmyslem na zákon.

© Zdeněk Patrick, 1996
© DAM 2000 Publisher, 2002
All rights reserved

Kdosi, kdo nás neustále přesvědčuje, že násilí je normální přírodní zákon. A tak je zcela pravděpodobné, se všemi příznaky věrohodnosti, že to, co oni nazývají Zlatým věkem, se spíše podobá dekadenci, kterou i roztodivné sekty pokládají za cosi, co směřuje k Armagedonu. Jisté je, že celá záležitost není až tak jednoduchá, jak se zprvu zdálo. Je nepochybně podmíněna ještě mnohými událostmi, vyplývajícími z předešlých činů, vzájemných i odvozených vazeb ve vertikální i horizontální sféře lidského konání. Nicméně lze s úspěchem tvrdit, že to bude spíše lidská zloba, chamtivost a naučená nevědomost, která způsobí to, co způsobí.

Biblický Armagedon z Janovy Apokalypsy?

Je zcela lhostejné, zda se tak bude konec spotřební společnosti jmenovat, či nikoli. Snad i proto, že takové společenství nutně považuje právě entropii za rozhodující a vše určující faktor. Hmatatelný a nezvratný nesoulad mezi lidmi, přírodou a Universem.

Postupná změna klimatu na této planetě. Dlouhodobé deště, neobyčejná sucha a požáry, hladomory a kanibalismus, nebývalá zemětřesení a záplavy. Větší a menší vraždění. Celosvětová potopa krve. Třetí, čtvrtá a naučená "válečná" nevědomost. Odpad nadbytečné biomasy. Nukleární, bakteriologické a chemické vymoženosti generálů typu Sodoma a Gomora. Zastavení vzdušné cirkulace a tajfuny vybuzené zbraní. Létající oheň a hromadné vymírání.

Větší a menší surovosti. A za vším může stát zneužitá víra a dnes dobře utajené Zlo z nebes.

Živí budou závidět mrtvým.

Nesoulad a Entropie. A Soudný den v nedohlednu. Mrtví otevřou své hroby a stanou vedle živých až uplyne dalších tisíc let od akce Armagedon. Jak rychle, krůček po krůčku, si lze navyknout na jakoukoliv zvrácenost. Tehdy, považují-li sám sebe za nezúčastněně mimojdoucího a vše, z čeho neplyne okamžitý zisk, za blábol.

*„První výbuch nastane na jihu Evropy,
kde se v bratrovražedném boji utká několik národů...
Tam na jihu Evropy se budou rvát,
aniž by přesně věděli proč.“*

Proroctví Sibylly Kumánské
(cca 900 let př. Kr.)

Proroctví bez konkurence

Naštěstí jsme velmi moudří a vyjmenované pohromy mohou zůstat pouze na stránkách prorockých knih Michaela de Nostradama (1503 - 1566).

Věhlasný lékař, humanista, hermetista a mistr astrologie s kořeny sahajícími až k dávnému umění starobabylónských mágů. Michael de Nostradam, naturalizovaný křesťan, jehož proroctví z poloviny 16. století přesahují běžný rámec kabalistických a astrologických praktik a se vši pravděpodobností zasahují do oblastí, které logika zdravého rozumu nemůže a ani nechce akceptovat. A tak se opět a opět dovídáme z tisku, že Nostradam prorokoval Zlatý věk, který vzápětí přikvačí na konci tohoto tisíciletí. Příkluše, jen co se zklidní světová situace.

Ano, velmi podivné tvrzení.

Nostradam totiž nic takového nikdy nenapsal!

Ba právě naopak. Jeho vize je pochmurná jako samy naše činy. Obludný potok krve prozatím ještě ani v tomto století nedospěl do svého cíle. Ta prapodivná, hluboká bystřina má být, podle Nostradama, ještě doplněna o krev obětí třetí či čtvrté světové války. Hrůzná pečeť, kterou vtiskli tomuto století nebetyční zločinci, má být vývojem dalších událostí ještě více zvýrazněna.

Ano, zdá se, že tento svět již nepotřebuje, nebo nebude potřebovat, žádná proroctví. „Guru se směje“, říká Nostradam v jednom ze svých čtyřverší, v kterém jsou popisovány válečné hrůzy posledního konfliktu na této planetě. Jde o smutný úsměv, který odpovídá všem těm, kteří se toho dne dožijí a budou volat do hluché minulosti plně pochybovačných úsměvů.

Je to jistota blázna nebo šarlatána, či pohled vidoucího, který mu dal své oprávnění napsat tyto verše? Staletí plná pochybovačných úsměvů, neboť před nimi stále ještě ležela budoucnost. A my dosud neznáme, nebo neuznáváme ty zákony, které by nám umožnily nahlédnout za zapečetěnou bránu času. Je to pravděpodobně naše jediná naděje a to je poněkud nálo. Někteří chtějí zapomenout co bylo včera, neboť dnes zaslepené oči zkušených ideologů selhávají, a naučená nevědomost se už stává neupotřebitelnou.

Berme Nostradama jako výstrahu, protože to, co se děje na jihu Evropy, na Blízkém i Dálném východě, nemusíme zůstat bez odezvy. A právě o tom hovoří Nostradamovy verše. Hovoří jasnou řečí. Velmi popisně líčí jednotlivé etapy nového světového konfliktu. Tak jako v případě II. světové války i do budoucna popisuje jednotlivé bitvy, oznamuje některá jména vládců a vojevůdců. Jejich charakteristické znaky i fyziognomii.

V mnoha případech hovoří klasickým astrologickým jazykem, jindy je patrné, že použil kombinaci docela odlišných metod. Klasická astrologie se totiž skutečně pokouší vidět jakousi souvztažnost mezi postavením planet a lidskými osudy, jak jednotlivce, tak i celých společenství. Snaží se popisovat vlastnosti, fyziognomické rysy osob, určit i způsoby smrti.

Tak, jak ji známe, není schopna (ani se o to nepokouší) popisovat arzenály budoucích armád a to včetně účinků jejich zbraní. Není schopna, ani se tím nezabývá, udávat jména pozemských vládců a generálů budoucnosti.

Naproti tomu Nostradamova práce je velmi koncepční a důkladně promyšlená. Zabývá se mnohdy takovými detaily, které jeho doba nemohla ani tušit a na které nestačí ani astrologie.

Vše začalo, pokud nebereme v úvahu předešlé události, na severu Evropy. Kolem 50. rovnoběžky stály proti sobě dva vojenské bloky. V roce 1989 padla železná opona a s ní i Berlínská zeď. Německo se sjednocuje. Dříve rozdělený lid hledá k sobě cestu. Sovětský svaz se rozpadá. Končí evropský komunismus, který trval 73 let a 9 měsíců. Přetrvává ještě v Orientě.

Musí se rozpadnout i Jugoslávie, která měla pravděpodobně příliš velký náskok v přechodu komunistických zemí na tržní hospodářství. Nový národ muslimů, který nikdy nebyl národem, je vydupán ze země.

Se stejnou rafinovaností by mohl kdosi tvrdit, že v Českých zemích žijí Češi, Husité a Moravané. Zdá se, že je to zlý úmysl těch, kteří nemají, mimo peněz, Evropě co nabídnout.

48. rovnoběžka se otřásá. Maďarsko, Slovensko, Rumunsko. Rozpadá se i Československo a úmysl je tentýž. Bude kříšena „říšská“ mrtvola z konce třicátých let. „Československý bastard musí zmizet z mapy Evropy a Češi musí Němcům vrátit okupovaná území,“ neomylně tvrdí geniální vůdcové landsmanschaftu.

Pokus o komunistický, puč v Moskvě. Tanky a krveprolití, vůdcové jsou uvězněni. Jejich příznivci u sebe nosí Nostradamova proroctví z poloviny 16. století! Na konci 20. století.

Konflikt v Jugoslávii pokračuje a nikdo si již nevzpomene proč. Vše se pomalu přemísťuje k 24. rovnoběžce. Itálie prozatím tiše řeší tentýž problém jako před časem Československo. Má být rozdělena na tři části...

Čečensko skrývá podstatně větší dilema než se zdá být jméno jméno Groznyj. Je to náboj víry Orientu.

Očekávané spojení Evropy se rozplývá nejen v Jugoslávii. Zdá se, že prapodivné zájmy opět proměňují solidnost v nicotu.

Tato neradostná vize, která je však skutečností, byla jak se zdá sepsána mnoho staletí před tím, než se vše seběhlo. Tím mužem, kterému se to podařilo, je Michael de Nostradam. Podívejme se nyní na kompilaci těch Nostradamových textů, které velmi pravděpodobně na dané téma hovoří.

Začněme „Velkou“ říjnovou revolucí z roku 1917. Tehdy, kdy byla do praxe uvedena myšlenka Thomase Moora, kterou znásilnil nejen Karl Marx, Vladimír Uljanov a Josif Džugašvili - Stalin:

„V měsíci říjnu velké otřesy. Jakoby byla Země vybočila ze své dráhy a vše zahalila temnota. Leden a únor velké změny území - zemětřesením a pak vládou Babylónu, bídností, která vznikla z

hrůzy prvního holocaustu. Svoji vládu neudrží ne déle než 73 let a 7 měsíců... Lidé po ztrátě onoho náboženství začnou přecházet z levé na pravou stranu.

Na 50. rovnoběžce se narodí ten, jenž sjednotí církve. Zmatení a oddělení hranicemi budou hledat mír a porozumění...

Říše Posedlého, který si hrál na moudrého bude sjednocena.“
(Posedlý, jedno z označení Hitlera, které Nostradam s oblibou používá.)

**Z předmluvy Centurií VII.-XII.
věnované Henry II.**

Centurie II./57

*Avant conflict le grand mur tombera,
Le grand á mort, mort trop subite et plainte,
Ne imparfait: la plupart nagera,
Aupres du fleuve de sang la terre teinte.*

*Před střetnutím padne velká zeď.
Veliký zemře, zemře náhle a obžalován (naříkající).
Narozen nedokonalý: většina plave,
poblíž řeky barvící zem do krvava.*

„Dva až tři bloky kolem 50. a 52. rovnoběžky... Začne otřásání. Nejdříve na severu Evropy, pak na 48. rovnoběžce. Postupně se bude otřásat celý západ Evropy. Dále Středomoří a nakonec Orient. Zásadní rozdíl víry, při- rozenost stejná...

Příchod Svatého ducha na 48. rovnoběžce, prchání před hrůzami Antikrista...“

**Z předmluvy Centurií VII.-XII.
věnovaných Henrymu II.**

Centurie III./95

*La loi Morique on verra défaillir:
Aprés une autre beaucoup plus seductive,
Boristhenes premier viendra faillir:
Par dons et langue une plus attractive.*

*Zákon (Thomase) Moora dospěje k úpadku:
Přijmou jiný, mnohem přitažlivější:
Boristhenes (Antické označení Volhy -
zde míněno celé Rusko) bude první na této cestě:
Pro mnohé národy velmi atraktivní.*

Centurie I./14

*De gens esclave, chansons, chants et requetes,
Captifs par Princes et Seigneurs aux prisons:
A l avenir par idiots sans tetes,
Seront receus par divins oraisons.*

*Od Slovanů (zní) písně, zpěv a prosby (hesla? hrozby?),
když se zajatými vládci i vůdci ve vězení:
Prohlášení bezhlavých idiotů bude
přijmuto jako duchovní modlitba.*

Centurie II./32

*Lait, sang, grenouilles escoudre en Dalmatie,
Conflict donné, peste pres de Ballenne.
Cri sera grand par toute Esclavonia,
Lors naitra monstre pres et dedans Ravenne.*

*Mléko, louže krve, vojenské oddíly v Dalmácii.
Konflikt v dané chvíli, morová nákaza v Ballene (Itálie).
Velký křik a nářek zní po celé Slavonii.
Tehdy se objeví (zrodí) monstrum,
blízko a uvnitř Ravenny (Itálie).*

Dalmácie, Slovinsko - tedy bývalé země Jugoslávie. Jak vyplývá z veršů, jedná se o podstatně větší konflikt, než ten, který dnes ještě probíhá. Po celé Jugoslávii budou znít cizí jazyky, tehdy začnou hekatombické události. Tak tvrdí Nostradam v jiném verši.

Není však jisté, zda se některé z veršů váží k první nebo i druhé světové válce.

A ty verše, které mohou souviset s „rozpoutanou třetí potopou krve“, není nutné v této chvíli zdůrazňovat. Snad i proto, že doufám, že vývoj nemusí být neměnnou konstantou a vše záleží na lidské sounáležitosti.

Nebude však jistě bez zajímavosti seznámit se s jistým textem z předmluvy Centurií věnované Henrymu II.:

V Adrii (Oblast Jadranského moře, tedy i země Jugoslávie) vznikne velká neshoda, co bylo spojeno, bude roztrženo, domem se stane to, co bylo ještě nedávno velkým městem, evropské Meziříčí vezme všemocné až do 45. stupně.

Evangelium sv. Jana

Kap.10/verš 32.

Odpověděl jim Ježíš: Mnohé dobré skutky ukázal jsem vám od Otce svého. Pro který z těch skutků mne chcete ukamenovat?

Michael de Nostradam

Dříve než se seznámíme s těmi prorockými verši, které se již bezezbytku vyplnily, seznámme se se samotným autorem oněch proroctví:

Francie - Provence - Saint Remy - ulice la Roche:

Léta Páně 1503, dne 14. prosince se v rodině notáře Jacquese De Notradame narodí syn, který dostane jméno Michael.

Jeho matka Renée zatím netuší, že přivedla na svět dítě, které - až se stane mužem - postraší mocné vládcy i v daleké budoucnosti.

Postraší je natolik, že jeho knihy, zakážou na celých 250 let, aby se i potom staly pouze „trezorovou záležitostí“.

Jednou, v daleké budoucnosti, budou všemocní vládcové hledat v jeho knihách své jméno, a když je konečně objeví, nebudou schopni uvěřit, neboť jejich vlastní činy budou příliš odporné.

Nechají si tedy servilními služebníky předkládat pouze vybrané a upravené prorocké verše, aby mohl být Nostradam zdiskreditován a nařčen ze šarlatánství a fikce.

Kde však leží ona hranice mezi realitou a fiktivním světem, kterou jednou Nostradam překročí, aby se vrátil s vizí tak podobnou všemu tomu, co lidstvo má skutečně potkat.

Možná že nejde o fiktivní svět, jako spíše o fiktivní hranici, která není určena blahoslaveným chudým duchem.

Rodina Nostradamova otce Jacquese patří mezi konvertity - židy obrácené na katolickou víru. A protože byli pokřtěni v kostele Notre Dame (Naše Dáma - tak označují Francouzi pannu Marii), bu

dou se od této chvíle jmenovat všichni jejich potomci de Notredame (latinsky Nostradamus).

A tak mohl být, řízením osudu, jednoho dne pokřtěn i potomek starozákonních proroků židovského kmene Isachar, kteří mu jednou dají sílu učinit to, co učiní. Křest byl pro Michaela něčím, co vytvořilo spojnici mezi vírou předků a proroky Nové smlouvy. Spojovací článek, který mu umožní bez předsudků čerpat i z Janovy Apokalypsy.

Oba jeho dědové jsou úspěšnými lékaři. Petr - děd z otcovy strany - je osobním lékařem pana René, hraběte z Provence, Johan de Saint Remy, děd z matčiny strany, je naopak osobním lékařem vévody z Calabrie.

Zřejmě to byl právě děd Johan de St. Remy, který později zasvěcoval svého vnuka Michaela do tajů astronomie, astrologie i kabaly, prastarého umění babylónských mágů a čarodějů. Právě on a jeho zeť Jacques byli spojovacím článkem mezi starozákonními proroky a proroky Nové smlouvy.

Zde je také možná jeden ze stěžejních momentů neúspěchu různých luštitelů Nostradamova tajemství. Považují totiž Nostradamovu velkou víru v Boha za cosi, co by ublížilo věrohodnosti prorockých veršů. Za cosi, co nemá nic společného s jeho dílem a je pouze průvodním znakem doby, ve které žil.

To je ovšem velký omyl!

Právě takový omyl, jako je tvrzení o mimosmyslovém vnímání.

Naopak. Právě jeho velká víra jej motivovala k tak odvážnému činu. A ještě cosi, co nelze nevidět: Nostradam byl se vši pravděpodobností svojí rodinou programově seznamován s mnohými tajemnostmi, které - kdyby byly vysloveny nahlas - mohou přivodit smrtelné nebezpečí. Neboť nenávisť bere na sebe množství roztočivých podob. Byl přesvědčen o tom, že není věcí lidí znát tajemství Boha. Avšak vždy bude existovat možnost, že Bůh odhalí některá tajemství budoucnosti prostřednictvím těch, které si vyvolil. A proto se Nostradam bránil nazývat se prorokem „: ...*Neboť by se to Bohu nemuselo líbit.*“

Abychom pochopili Nostradama, musíme mimo jiné pochopit i jeho velkou odvahu prorokovat. Neboť jestliže k tomu neměl oprávnění, kandidoval na falešného proroka se všemi důsledky z

toho vyplývajícími. O nekromancii, okultismu i magii byl přesvědčen, že vysušují duši a odvádějí od víry. Ano, hovoří z vlastní zkušenosti, neboť i tyto způsoby při hledání odpovědí vyzkoušel.

Nepředbíhejme však událostem, které se teprve přihodí. Nejdříve musí Nostradam studovat v Avignonu. Jeho doménou budou jistě přírodní vědy, filosofie a anatomie. Pak pokračuje ve studiích na proslulém Vysokém učení v Montpellier (1525).

V době jeho studií vypukne ve městě i okolí černý mor. Lidé hromadně umírají. Jeho spolužáci, ale i věhlasní učitelé - doktoři, prchají před hrůzami černé nákazy.

Statečný mladý muž Nostradam, plný humanismu se však vrací, aby pomáhal bližním v jejich neštěstí. A kupodivu jeho metoda inhalace a vyplachování dutin bylinnými odvary je úspěšná. Přišel čas jeho slávy.

V roce 1529 konečně završí úspěšně studium. Stává se doktorem a jistě i váženým občanem města. Usadí se na Garoně, v městečku Agen, kde otvírá svoji lékařskou praxi. Je ženat a má dvě děti. Jeho rodinné štěstí nemá dlouhé trvání. V další epidemii umírá jak jeho žena, tak i obě děti. Nostradam opouští Agen a vydává se na cestu po Francii a Itálii. Celých deset let sbírá zkušenosti a potkává zajímavé lidi, včetně budoucího papeže. Zvláště toto setkání s neznámým mnichem Felixem Perettem může dokumentovat velkou Nostradamovu intuici. Nostradam rád vyprávěl o tom, jak pojednou pocítil tlak na svých kolenou a měl dojem, že klečí před tímto neznámým mužem. Onen muž se o mnoho let později stal papežem Sixtem V. „Klečel jsem před Jeho Svatostí, dříve než se stala Papežem,“ vyprávěl svým užaslým posluchačům.

V letech 1546 až 1548 zase vypukne v mnoha krajích Francie morová nákaza. Nostradam se vrací a úspěšně svádí boj s touto metlou lidstva. Je již slavným doktorem. Hovoří se o něm i v rodině samotného panovníka Francie Henry II. (Jindřich II.).

Po čase otevírá lékařskou praxi, vyrábí parfémy i nápoje lásky. Ve své observatoři sleduje pohyby hvězd, počítá a kombinuje čísla kabaly, sbírá stará proroctví a zkoumá mimo jiné i sám sebe.

Rozhodně neměl jednoduchou pozici, neboť musel čelit nekoordinovanému útoku závistivců, kteří nemohli přenést přes svá malá srdce tak výjimečného muže, jakým on bezpochyby byl a stále

je. A tak musí jednoho dne roku 1547 výjimečně úspěšný doktor Nostradamus uzavřít svou lékařskou praxi, neboť je nařčen mimo jiné z kacířství. Byla zde mocná organizace s bystrým okem špehů a donášečů. A právě tato instituce později rozdmýchá vášně davu. Budou páleny Nostradamovy obrazy a požadována i jeho smrt. Stalo se to po tragické smrti Henryho II., kdy se Nostradamova prorocství beze zbytku naplnila.

Prozatím však rediguje almanachy a připravuje své prorocké verše. Píše také pod pseudonymem Joseph Moulpa. Vydává i první komplexnější pohled na budoucí děje v knize nazvané Století. V roce 1554 se opět ožení. Konečně bude, v roce 1555, připravena kniha Centurií - Stovek, které věnoval svému pozdě narozenému synu Caesarovi. Jedná se celkem o 744 čtyřverší (poslední stovka měla zpočátku pouze 44 veršů) popisující historii lidstva od 1. března 1555 až do daleké budoucnosti, až k Soudnému dni. V té době však již kolují jeho verše předpovídající smrt francouzského krále, která se se vši krutostí brzy vyplní.

Je pozván královskou rodinou (1556), aby vypracoval horoskopy rodu Valois. Jeho práce byla z hlediska skutečného vývoje rodu Valois velmi pozoruhodná a co se týče jednotlivých detailů i velmi přesná, což obzvláště zaujalo královnu Kateřinu Medičejskou, manželku Henry II. 27. června 1558 jsou již připraveny další části Centurií VII. - X. Jsou věnovány právě Henrymu - francouzskému králi, kterého rok na to potká osud, který mu Nostradam s tak neuvěřitelnou přesností předpověděl.

V době, kdy vydává první Centurie, zavládne na dlouhou dobu rozpačité ticho. Jakoby bez povšimnutí. V okamžiku, kdy konečně lidé pochopí, nastane řev. Nastane čas nenávisti k výjimečnosti, neboť takový je zákon hlupáků.

Již dávno předtím tuto situaci předvídal, a tak spálil všechny svoje černokněžnické knihy, neboť právě ty ke svým prorockým nepotřeboval. Promyšleným tahem od něho pak bylo i věnování Centurii (VII. - XII.) Henrymu. Právě tento čin, ale i jeho věhlas lékaře, jej patrně zachránily. Ukrývá se s tichým svolením Kateřiny Medičejské po dobu, než odezní ona nenávistivní kampaň ubožáků. Ještě dvakrát budou jeho obrazy davem nošeny a připomínáno jeho jméno: V období francouzské revoluce a o několik staletí poz-

ději, v Rusku, u příležitosti nezdařeného pokusu o komunistický puč Ruslana Chasbulatova. Ano, i tyto události Nostradam úspěšně popsal. Již mu zbývá pouze několik let života. Ještě sepíše poslední shrnutí předpovědí - Présages, aby v posledních verších přesně popsal i svou smrt.

Kateřina Medičejská jej společně se svým synem Karlem IX. navštíví v Salon de Provence. Je to jistě velké vyznamenání, které se mu mimo jmenování dvorním lékařem a astrologem ještě za života dostává. Píše se rok 1564. Za dva roky nato Nostradam umírá, aby naplnil svá prorocství. Ještě téhož dne, 2. července 1566, je pohřben v rodinné hrobce. Dle legendy je pochován ve stoje (starý hebrejský zvyk) se svým psacím náčiním, aby mohl, až přijde jednoho dne jeho čas, pokračovat ve svém díle. Budou a byli mnozí, kteří toužili a touží nahlédnout do jeho hrobu. A nebude moudřejší ten, kdo nahlédne, přestože uvidí.

Mnozí se domnívají, že to budou právě oni, kteří proniknou do šifrovaného systému, kterým Nostradam pracoval, a rozluští jej. Dle Nostradama se tak stane na konci dvacátého století. Avšak potrvá dalších padesát let než lidé pochopí, oč se vlastně jedná: „Celých pět set let nebude uznáván, nebude ničím, ten, jenž byl ozdobou své doby,“ (Centurie III/94).

K této problematice se vrací Nostradam ještě jednou. V předmluvě věnované synu Caesarovi: „...Nejsi prozatím schopen pochopit to, co musím přinucen vysvětlit po konci svých dní... Neboť jméno dědice skryté předpovědi je ukryto ve mně...“ To ovšem znamená, že po své smrti bude mít Nostradam při sobě cosi, co jej přinutí vše prozradit. A jak se zdá, jediné co mu po smrti ještě nalezí, mimo jeho kostí a slávy, je jeho jméno. Ano, může to být pouze jeho jméno. Michael de Nostradamus - to je jeho veliké tajemství. A možná i tajemství toho, kdo na ně může odpovědět.

Svou roli sehraje jistě i datum a místo narození.

Zcela úmyslně nyní použiji namísto prorockví slovo informace, neboť slovo prorockví v sobě skrývá možnost jisté nepřesnosti. A to u překvapující přesnosti Michaela Nostradama nepřipadá vůbec v úvahu.

Michael de Nostradamus

Evangelium sv. Matouše

Kap.7./verš 6.

*Nedávejte psům co svaté,
ani neházejte perly před svině,
aby je snad nohama svýma nepošlapaly,
a neobrátily by se a neroztrhaly vás.*

Neuvěřitelně přesná proroctví

Dříve než se pokusíme odpovědět na tak složitou otázku, jakým způsobem Nostradam získal někdy až neuvěřitelně přesné informace z daleké budoucnosti, seznámme se s těmi nejslavnějšími:

Francie, od 28. června do 1. července 1559. Na královském dvoře francouzského krále Henryho II. (Jindřich II.) se slaví dvě svatby najednou. Král oslavuje úspěšné vdavky. Součástí rozjařených slavností je i rytířský turnaj. Jak dalece královna Kateřina Medicejská tuší, co se zanedlouho může odehrát, již nelze zjistit. Ani jakou roli sehrál fakt, že jistě nejásala nad královými milenkami.

Jedno je však jisté. Královská rodina znala Nostradamovy verše, které hovořily i o jistém turnaji, ve kterém bude oslepen ten, jenž bude starší a oči bude mít skryté za zlatou mříží.

Soupeřem krále je mladý poručík královské gardy Skot Gabriel hrabě Montgomery. Při třetím nájezdu však zvedá svůj dřevec výše než je zdrávo. Ten bodcem proniká hledím, skrze oko a uchem ven. Vzápětí se láme. Následovalo královo kruté umírání a dne 10. července 1559 vysvobozující smrt.

Nostradam

Centurie I/35

*Le lyon jeune le vieux surmontera
En champ bellique par singulier duelle,
Dans cage d'or les yeux lui crevera
Deux classes vne, puis mourir, mort cruelle*

*Mladý lev překoná starého,
na poli bojektivý ve zvláštním souboji,
za zlatou mříží oči vypíchne,
dva nájezdy pořádné, potom jeden zemře krutou smrtí.*

Anglie a pohnutá doba, ve které sehraje budoucí protektor Anglické republiky Oliver Cromwell významnou roli. Prozatím je anglický král Karel I. stále živ, i když na útěku z Londýna. Směřuje na ostrov Wight, aby podepsal smlouvu se Skoty. Podstatně slabší vojsko Olivera Cromwela triumfuje a král je i se svými spojenci poražen a zajat. Respektive sami Skotové jej vydávají Oliveru Cromwellovi. Král je uvězněn ve Windsoru a později odsouzen. Dne 30. ledna 1649 je setnut před královským palácem ve Whitehallu. Krátce před exekucí musí přejít na popraviště po malém dřevěném můstku. Přichází oblečen. Svléká svůj kabátec, předává podvazkový řád londýnskému biskupovi a již stojí před svým katem pouze v košili, jak ukazuje i dobová kresba. Je pohřben na zámku ve Windsoru v kapli sv. Jiří. Nostradam tvrdí mimo jiné i to, že Anglie projde 290 let poté, co se zakrvaví, sedmou změnou. Bude to v době, kdy Němci napadnou svůj Bastarnanský pól - Polsko. (Bastarani - jeden z nejstarších germánských kmenů, žijících kdysi kolem Visly. Skopec - astrologické znamení Germánů.).

Dne 1. září 1939 přepadají Němci Polsko. Dva dny nato, 3. září 1939, vyhláší Anglie Německu válku. A II. světová válka se může slibně rozvinout, neboť uplynulo právě 290 let od popravy anglického krále Karla I.

Centurie VIII/37

*La forteresse aupres de la Tamise
Cherra par lors le Roy dedans ferré:
Aupres du pont fera veu en chemise
Un devant mort, puis dans le fort barré*

*V pevnosti nad Temží, padne.
Jakmile bude král uvězněn:
U mostu bude před svou smrtí viděn v košili
zasvěcenec smrti, na zámku pak umístěn.*

Centurie III/57

*Sept fois changer verrez gent Britanique,
Taintes en sang en deux cents nonate an
Franche non point par appuy Germanique
Aries doute son pole Bastarnan.*

*Sedmi změnami projde britský lid,
290 let od té chvíle, kdy bude zkrvaven,
Francie, Německo budou v neklidu,
když si Skopec dělá nároky na Bastarnanský pól.*

Ludvík XVI., pro revolucionáře pouze občan Capet, 20. června 1791 tajně opouští Paříž. Prchá v přestrojení směrem k východní hranici. Ví, že jeho dny jsou sečteny. V Metách ho očekávají jeho věrní důstojníci. Král prchá z Francie. Jedině okamžitá pomoc Pruska a Rakouska by mu umožnila účinně se vypořádat s francouzskou revolucí. Nepřeje mu štěstí, neboť se mají do nejmenšího detailu naplnit Nostradamovy prorocké verše. Kočár s královskými uprchlíky bloudí a přijíždí k městu Varenne velmi opožděn. Tam je král poznán snaživým synem místního poštmistra Droueta.

Král je zatčen a eskortován zpět do Paříže. Zbaven moci, později Konventem odsouzen a dne 23. ledna 1793 popraven gilotinou.

Centurie IX/20

*De nuict viendra par la forest de Reines,
Deux par vaultorte Hene la pierre blanche:
Le Meyne noir en gris dedans Varennes,
Elev cap cause tempete, feu, sang tramche.*

*Noc v lese u Reines na bludné cestě,
dva skrze bílý drahokam (královna?).
Opuštěn černo šedý poblíž Varenne.
Vznešený Kapet příčinou útoku, oheň, zakrvácené ostrží.*

Následující verš patří zcela jistě mezi ty nejzvláštnější, neboť Nostradam píše o Tuillerii, o které v jeho době nebylo ani vidu, ani slechu. Zkrátka tento zámek neexistoval.

Také poznámka o útoku pěti set dostává zcela jinou dimenzi, prohlédneme-li si názvy zákonodárných revolučních sborů francouzské revoluce: “Rada pěti set“ je označení jednoho z těchto sborů. Rovněž obsah verše šokujícím způsobem souhlasí s tím, co se skutečně přihodilo 226 let po Nostradamově smrti:

Centurie IX/34

*Le part soluz mary sera mitré,
Retour conflict passera sur le thuille:
Par cinq cens un trahyt sera tiltré,
Narbon et Saulce par couteaux auons d°huile.*

*Manžel bude samotou ozdoben,
útok pěti set na Tuillerie.
Narbon s vysokým titulem bude zrádce a Saulce
mezi jeho předky strážce oleje.*

Dne 20. června 1792 byla vyhlášena demonstrace na podporu giornistů. Rozjařený lid vniká do zámku v Tuillerii a král Ludvík přinucen připít na zdraví lidu. Na hlavu je mu vsazena červená frygická čapka. Krátce nato, v noci 9. srpna 1792, vnikají revolucionáři, náležející k pěti stům (500), opět do Tuillerii. Královská garda je vyvražděna, král zatčen. Jméno Narbon patří ministru, který zprostředkovával styk mezi králem a revolucionáři. Jméno Saulce patří, podle jisté verze, jinému snaživci, který pomohl odhalit krále. Výbor pro všeobecné blaho zesiluje teror a tak se brzy naplní i osud královny Marie Antoinetty, někdejší dcery Marie Terezie. I na ni čeká pařížský kat Samson a jeho strašidelný nástroj. Dav řve nadšením, když dne 29. října 1793 ukáže katův pacholek odseknutou hlavu. Přesně tu, která kdysi na stížnosti lidu, že lid hladoví a nemá ani na kůrku chleba, arogantně odvětila: „Nechť tedy jí koláče.“

Centurie I/86

*Le grande Royne quand se verra vaincue,
Sera excez de masculin courage,
Sur cheval, fleuve passera toute nue,
Suite par fer: a foy sera outrage.
Velká královna podléhá, je ztracena.*

*Ukáže se však s mužskou odvahou.
Plující skorem nahá na svém koni.
Blízká smrt železem, víra zhanobena.*

Snaha vymýtit veškerý vliv církve i jakoukoliv vzpomínku na ni vedla francouzské revolucionáře k myšlence nahradit nejen církev, ale i její svaté. Novými svatými se stali padlí hrdinové revoluce. Byl změněn i kalendář. Slavnostně zaveden dne 10. listopadu 1793 v chrámu Notre Dame. Zúčastnil se i sám autor Fabre D'Eglantin. Podle tohoto kalendáře začíná rok 21. září 1792. Má dvanáct měsíců. Každý měsíc má tři krát deset dnů. Každý desátý den je dnem odpočinku.

„...Na počátku téhož roku nastane pronásledování církve, větší než ono v Africe a bude trvat až do roku 1792, že se bude věřit, že svět je nutno odměřovat jiným časem...“

Epistola Henry II.

Jinou událostí, o které nemohl mít Nostradam ani potuchy, byl první let balonů bratří Montgolfierů. Pohyb vzhůru byl zajištěn ohřátým horkým vzduchem, který proudil do balonu spodním otvorem. Poprvé byl předveden ve Versailles 19. září 1783, kde i za přítomnosti královské rodiny přihlíželo, dle dobových zpráv, na sto třicet tisíc diváků. Ač je to k nevíře, Nostradam znal nejen tuto technickou vymoženost budoucnosti, ale i jméno vynálezce. O tom nás může přesvědčit zejména verš Centurií označený číslem V/57: „Z hory Gaufier vyjde, podléhá větru skrze svůj otvor. Uvědomí armádu.“ Hora - francouzsky Mont tvoří se slovem Gaufier anagram jména vynálezce: **Montgaufier - Montgolfier !** Tento vynález byl poprvé využit pro vojenské účely v roce 1794 (generálem Jourdanem v bitvě proti rakouským vojskům v bitvě poblíž Fleurs).

A tak bychom mohli pokračovat celou řadou neuvěřitelností, které nám kdysi Michael de Nostradam připravil. Nechme si mnohé z nich na příští kapitoly druhého dílu mé drzosti. Ale také na jiný čas, kde nikdy je též řešením. Nebo na dobu, kdy bude možná panovat bezmocnost, popisovaná mnohými jako Zlatý věk lidstva.

*Dvaatřicet cest vede k věčnosti.
Deset čísel a dvaadvacet písmen*

Elifas Lévi

Tajemství šesti cest

Nyní se pokusme, pokud je to v lidských silách vůbec možné, hledat spolehlivé vysvětlení. Hledat odpověď. A možná i klíč od brány, která dělí realitu od fikce. Brány času.

Je možné, že taková dělicí rovina neexistuje a nikdy neexistovala. Pak leží nebezpečí a příčina někde jinde.

Je také možné, že Nostradamus je posledními mylně překládán k jejich vlastnímu obrazu. I tuto variantu nutno vzít v úvahu, aby byla potěšena sklíčená srdce nevyčítelných optimistů, kterým závidím jejich smysl pro humor.

Ano, odpověď na otázku, zda lze úspěšně podnikat cokoli i v oblasti budoucího času, můžeme, nebo také nemusíme, hledat u samotného Nostradama.

Ze všeho nejdříve musíme nalézt metodu nebo metody, kterými pracoval. Ty nám mohou mnohé naznačit. Ani jedno podezření nenecháme bez povšimnutí. Hledejme možná fikci, možná klíč, s tím vědomím, že na druhém břehu leží již pěkná řádka nebezpečně vyplněných prorockých veršů. Zatímco na prvním čekají mnohé další, tvářící se podstatně hrozivěji než ty vyplněné. Jiné mohou brodit sem a tam podivnou bystřinou krve zdánlivě nezúčastněných, aby se děje mohly opakovat. Jiné bystřiny se tvoří a hrozí spojením.

Bylo by tedy dobré zpochybnit Nostradama nikoli tlacháním o nevědeckém postoji, nýbrž činy. Takovými činy, které by konečně vytvořily společnost s lidskými rysy. Společnost, která není ani v nejmenším podobná těm s apokalyptickým obrazem. Zatím se nic podobného ani v náznaku nekoná. Spíše naopak. S úspěchem lze tvrdit, že Nostradamovy akcie neuvěřitelně stoupají až tam, kde panuje Janova Apokalypsa, ze které zcela nepochybně i čerpal.

Podívejme se tedy na tuto problematiku, neboť je velmi rzčilující slyšet pouze jednu polovinu hry na pravdu, když může celek tvořit úmyslnou lež, jakkoli vyhovující vědeckým závěrům.

Sumarizujme to málo, co o práci Nostradama víme. I to, co se lze dozvědět z jeho kusých poznámek. Ve svém zkoumání vycházejme z Centurií, ale i z předmluv věnovaných nedávno narozenému synu Caesarovi a králi Henrymu. První Centurie (Stovky I až VII.), věnované Caesarovi, byly vydány v Lionu roku 1558. Prvních sedm Centurií bylo neúplných, neboť sedmá obsahovala pouze 44 veršů. Celkem tedy 644 veršů a 56 zbývá do stovky. Tři další Centurie (VIII. až X.) obsahovaly 300 veršů a byly roku 1558 věnované králi. Zbývající verše byly nalezeny až po smrti Nostradama v jeho pozůstalosti.

Dnes tvoří Centurie XI. až XII. Není tedy zcela jisté, zda číslo 12 bylo tím, čím se zdá být. Pokud měl Nostradam skutečně úmysl sepsat dvanáct stovek veršů, pak následující úvaha potvrzuje, že v počtu leží něco jako náznak klíče.

Nyní provedu cosi kacířského. Cosi, co lze nazvat spekulací. Nahradím totiž počet veršů (číslo 644) číslem určujícím konečně pořadí verše. Poslední verš VII/44 nahradím číslicí 744.

Rozdělíme-li číslo 1200 zlatým řezem tak, aby poměr celku k většímu dílu byl stejný jako poměr většího dílu k menšímu, pak číslo 744 a 456 to- mu odpovídají (1,61 a 1,63). Číslo 456 je pak součtem čísel 56+300+100. Rozdíl čísel 744 a 456 je roven číslu 288. Číslo 744, 456 a 288 je dělitelné čísly 1, 2, 3, 4, 6, 8, 12, 24. Zajímavé číslo 288 je rovněž dělitelné stejnými čísly, ale i číslem 36, 48 a 72. A to vše jsou čísla, o kterých se hovoří v „klíčních krále Šalamouna“ (viz 1. kniha tohoto díla). Stejnými čísly lze bezesbytku vydělit 360⁰ kruhu. Lze vytvořit i jednotlivé domy zodiaku (zvířetníku). Druhá odmocnina poloviny zajímavého čísla 288 je opět číslo 12. Dvojnásobek čísla 744 je právě o 288 větší než teoretický počet veršů.

Dvojnásobek čísla 456 je právě o 288 menší než 1200. Zdá se tedy, že není potřeba dále pokračovat v dalších modifikacích, neboť je velmi pravděpodobné, že společní dělitelé, ale i násobky čísel 744, 456, 288 a 360 mohou být tím, co hledáme. Ale o tom někdy příště. Prozatím začneme základem, jedničkou a číslem 744. Prvním veršem, kterým vše pravděpodobně začíná, je verš VII/44.

Snad by to mohla být jedna z cest, která vede k cíli.

Možná.

Druhá z cest, která souvisí s první, je judičiální astrologie, tedy obor umožňující, narozdíl od klasické astrologie, možnost úsudku o předešlých událostech ve spojitosti se současnými, s možností posuzovat, při jisté míře intuice, i vývoj budoucích dějů.

Třetí cesta je tajemství jmen.

Čtvrtá tajemství opakujících se dějů v čase i prostoru. V menších a větších okruzích.

Páté tajemství je souvztažnost jmen, dějů a míst.

Šesté tajemství je místo narození a způsob smrti.

Neuvěřitelné!

Přesto uskutečněné. A nebyla to klasická astrologie, která to umožnila, byť se snaží seč jí síly stačí.

Ze všeho nejdříve si musíme uvědomit, že v Nostradamově době platil Juliánský kalendář, zavedený v roce 46. př. Kr. Juliem Caesarem. Byl nahrazen v roce 1582 kalendářem, který je podle papeže Řehoře XIII. nazýván gregoriánským. Platí dodnes. Nelze opomenout ani poznatky o tom, jakým způsobem byla čtyřverší napsána: používá staré francouzské nářečí, snad languedoc. Některá slova jsou latinská, hebrejská, ale i novotvary, kterých je autorem. Opakovaně se objevují přesmyčky - anagramy, spojením slov vznikají jména, některý text lze číst obráceně. Po slovní kabale ani vidu ani slechu. Nostradam o tomto fenoménu cudně mlčí. Pravděpodobně se jedná o „rodinný klenot“.

Co se týče astrologie, zdá se, že jí používá jako jeden z možných prostředků.

O nesouladu v pořadí veršů říká, že tak učinil kvůli zamlžení. Možná však také proto, že by musel mnohé z nich několikrát opakovat.

A co říká on sám o způsobu své práce?

„Poznání příštích příčin docílíme tím, že fantastické představy zavrhneme a určíme zvláštnosti místních poměrů, v souladu s nebeskými figurami, vázající obrat na minulou, přítomnou a budoucí příčinu...“

Přirozený instinkt s mými dlouhodobými běžnými astrologickými

výpočty i jinak... Byl bych zašel hlouběji do výpočtů, avšak bylo mi zatěžko provést cenzuru... Astronomickou cestou a jinými způsoby, ba i pomocí Bible, která se nikdy nemýlí, bych mohl, kdybych jen chtěl, osvětlit dobu každého čtyřverší...“

„Nemohu se mýlit. Zneužit ano, ale nikoli se mýlit.“

Dobová kresba - zatčení francouzského krále a jeho rodiny ve Varenne roku 1791. Kočár s královskými uprchlíky bloudí a přijíždí do Varenne se zpožděním. To přesně tvrdí Michael de Nostradam již více než 230 let před onou historickou událostí.

Neuvěřitelné. Tajemství vzdálené budoucnosti, včetně jmen i ostatních detailů, překročí propast času, aby Nostradam mohl napsat své prorocké verše.

Toto praví král Šalamoun svému synu Roboamovi: Pamatuj si, můj synu, že bázeň Adonaje jest počátkem moudrosti. Stráž se všech, kdož nemají moudrost v bázni Adonaje, jenž ti dá a uchová moji korunu. Avšak věděním ty sám zvítězíš nad bázní a duchové sestoupí z nebe, aby ti sloužili.

Já, Šalamoun, tvůj otec, král izraelský a palmyrský, jsem hledal a získal svatou Chocmah, moudrost Adonaje. Stal jsem se vládcem veškerých duchů na nebi i na zemi, vládcem obyvatel vzduchu a dalších bytujících na moři, protože jsem nabyt držení klíčů ke skrytým branám světla.

Vykonal jsem věci veliké silou Šém Hamforáže a 32 cest Jeciry. Číslo, váha a rozměr určují tvar věci, podstata je však jediná a Bůh ji věčně tvoří. Šťastný, kdo zná písmena a číslice.

Písmena jsou čísla, čísla idejemi, ideje silami, síly Elohimy. Souhrn Elohimů je Šém. Šém jest jedničkou, jeho sloupy dvojkou, jeho síly trojkou, jeho tvar čtyřkou, jeho odraz tvoří osmička, jež násobena třemi stanoví 24 trůnů moudrosti. Na každém trůnu spočívá koruna s třemi okrasnými cípy.

Každý cíp nese jedno jméno a každé jméno je absolutní ideou. Je 72 jmen na 24 korunách Šému. Tato jména napíšeš na 36 talismanů, dvě vždy na každém po obou stranách. Tyto talismany rozdělíš ve čtyři řady po devíti, podle počtu Šému.

Nad prvou napíšeš Jod, zobrazené planoucí holí Arona, nad druhou písmeno He, zobrazené pohárem Josefovým. Nad třetí pak Vau, zobrazené mečem Davida, mého otce. Nad čtvrtou konečně He, zobrazené zlatým penisem.

Třicet šest talismanů ti bude knihou, obsahující veškerá tajemství přírody. Různou kombinací těchto talismanů budeš moci mluvit s génii a anděli.

**Klíče krále Šalamouna
Elifas Lévi - Věda duchů
(Zjevení tajného dogmatu kabalistů)**

Zákrytné šifrování a legendy

Opět se tedy vracíme k zákrytnému šifrování, k tomu podivnému a pro mnohé vědecké i nevědecké kapacity těžko stravitelnému fenoménu.

Mnohé neoficiální prameny totiž tvrdí, že Bible obsahuje soubory zašifrovaných textů, které skrývají dávné poselství zasvěcených. Tajná společenství ze šifrovaných textů čerpají poznání o věcech minulých i budoucích.

Gnostické nauky však nemusí být nutně spjaty pouze s judaismem, nebo s raným křesťanstvím. Zdá se, že se gnose rozvíjela v různých formách v celém pásu života naší planety. Zdánlivě nezávisle, nicméně až s podezřele stejnými formálními znaky i příznačnými vlastnostmi.

Mystická forma „pravého poznání“, směřující k nebeskému duchovnímu životu i za pomoci magických praktik, se již v samých svých počátcích rozčleňuje na část religiózního uctívání sil jako původního zdroje informací a zasvěcení, a na část praktického uplatňování poznání. Ano, již od počátku je jasné, že „pravé poznání“ je určeno pouze úzce omezenému kruhu vládnoucí oligarchie. Přístup širokých vrstev k informacím je pochopitelně zamezen řadou hermetických pojistek a šifer.

Egypt, Babylón, Čína, Yukatán, Jižní Amerika. Všude tam bylo pravé poznání spojováno s hadími kulty či zákrytným uctíváním falického symbolu. Všude tam předaly blíže neurčené vnější síly lidstvu, či spíše jenom jisté malé skupině zasvěcených, informace o stavitelství, lékařství, matematice, fyzice, astronomii, metalurgii, ale také o umění jak obcovat s ženami, bojová umění, zaklínání, zabíjení na dálku, ba i slovesnost a písmo. V Egyptě byl prostředníkem mezi lidmi a vnějšími silami moudrý bůh Thovt. Ten je - jak se zdá - jakýmsi příbuzným nejen antického „Třikrát velikého Herma“, ale i biblického Enocha.

Thovtovy božské knihy jsou dle legend uloženy ve skříňkách a ukryty na dně moře. Je v nich na svítících uschována pravá moudrost. Řeč zvířat i řeč bohů. Svitky obsahují též poselství boha Rea i skutečné podoby Měsíce, naší planetární soustavy i vzdálených hvězd.

Také zasvětitel starých Sumerů plnil podobnou roli. A jako by z „Thovtova oka“ vypadli Huitzilopochtli, Tezcatlipoca a Quetzalcoatl - zasvětitelé lidí na Novém kontinentu.

Rovněž některá starokřesťanská gnostická společenství spojovala své „pravé poznání“ s hadím kultem. (Z původního hebrejského uctívání hada - Nachaše - vzniká starokřesťanský kult sekty Ofitů - Ofis - řecky had.)

Uctívání hada je zde filosoficky spojeno s pověstným hadem z biblického ráje, který umožnil Adamovi, zprostředkovaně přes legendární první životní družku, pochopit pravé poznání.

Druhá známá vlna zasvěcení, o které se Bible zmiňuje pouze okrajově, souvisí s dobou padlých andělů, kteří už za časů Járeda sestoupili na tuto planetu. Vznikají smíšená manželství s pozemskými krasavicemi. Oni i další jejich potomci zvaní Nefilim (požívači či porážeci, nebo i spadlí z nebe) byli smeteni nesmírnou katastrofou.

Zůstaly jen legendy a dohady. Klíčem k celé záhadě může být mimo jiné právě zákrytné šifrování.

Podrobně jsme se seznámili s touto formou kódování v prvním dílu, kde jsme vycházeli z fénické abecedy a řeckého způsobu psaní takzvaným bústrofédonem. Tento způsob psaní zleva doprava a následně zprava doleva mohl být také jedním z prvků, který zřejmě mohl způsobit známé zmatení jazyků. Typickým příkladem je slovo had. Hebrejský Nachaš a babylónský Šachan. Mají pravděpodobně hinduistického kolegu Nahuše. Přečteme si pozpátku hebrejské označení pro hada - Nachaš, pak čteme slovo Šachan - babylónské označení téhož.

Tak můžeme číst slova i v zákrytném šifrování. V kabalistickém čtení tedy nezáleží na směru čtení a dokonce, pokud jsou zápisy kruhové nebo v kříži, mohou tvořit slova posunutím o jedno či několik písmen další význam související s předchozím slovem

či cílem. Jakoby psaný projev dostával novou dimenzi. Ponechme nyní stranou gnostiky a kabalisty oblíbené další šifrovací triky.

Připomeňme si ještě jednou zákrytné šifrování. V řecké abecedě s následujícím klíčem SSK=BBL.

(tab. č. 1)

naše písmo	výběr fénického písma	zákrytný význam	řecké písmo
A	Α	T	A
B	Β	S	B
G	Γ	Γ Rr	Γ
D	Δ	P	A
H	Η	E	H
W	Υ	U=Y V	
Z	Ζ	Ζ N	Z
J	Ι	Mm	I
K	Κ	L	K
L	Λ	Kk	A
M	Μ	u I	M
N	Ν	Z	N
S	Ξ	B	Σ
O	Ο	E	O
P	Π	D	Π
Q	Ρ	G	P
R	Σ		
Š	Ω	ω F	

ŠACHAN (babyl.) had

ⵛⵏⵏⵏⵏⵏ fénický zápis

FALAZ zákrytný význam

Podívejme se nyní i na další faktor, který stál u kolébky zákrytného šifrování. Je jím záměna písmen při přechodu z jednoho etnika do druhého. Za výchozí zdroj písma prozatím považujeme

egyptské hieroglyfy, tedy pojmové znaky, ze kterých se postupně vydělilo písmo démotické. To velice ovlivnilo nejen písmo fénické a potažmo i archaické písmo řecké, ale i písmo „italských“ Falisků. Stranou prozatím ponechme velmi zajímavé hieroglyfické písmo Chetitů.

Prohlédneme-li si pozorněji fénickou abecedu a porovnáme-li ji se zákrytným šifrováním a významem v naší latinské abecedě (která vznikla ze řecké, tedy potažmo z fénické), zjistíme ke svému údivu, že převážná část fénického písma odpovídá tvarem významu zákrytného šifrování s klíčem SSK - BBL. Odpovídá tvarem a přitom významem leží na druhé straně kódu (tab. č. 1).

Písmeno A v zákrytu odpovídá tvaru písmena T. Fénické D v zákrytu odpovídá významu P a písmeno H zákrytnému E. Písmenu W odpovídá Y nebo U (viz alfabetu či azbuka).

Rovněž Z nebo H odpovídá pootočenému N (odvozeně N = H). Fénické J odpovídá zákrytnému M. Otočíme-li fénické písmeno K o 180°, získáme skutečně zákrytné L. Obrácené fénické L odpovídá, nebo se spíše podobá zákrytnému K.

Také fénické R lze úspěšně zaměnit za řecké R i G, ať již je čteme jako P nebo R = G.

Velmi zajímavému znaku Š, respektive S, odpovídá zákrytné F, které stačí pouze pootočit. Tento fenomén pochází pravděpodobně z období 1300 před naším letopočtem a my se nyní seznámíme s některými zásadami, kterými se budeme při používání zákrytného kódu - polyfonie písmen - řídit. Musíme si nejdříve uvědomit, že v době vzniku fénické abecedy nehrály samohlásky tak významnou a nezaměnitelnou roli jako dnes. Vůbec se totiž nepoužívaly. Uvedeme si malý příklad: *přkld*.

Po jisté době objektivní nutnost zavedla psaní joty, ale ta se psala pouze ojedinele: *přjklld*. Někdy stačilo napsat písmena zdvojená: *přjklld* a tak podobně. Připomeňme si, že P může být čteno jako R, zákrytně pak D, někdy G (a obráceně). Písmeno H může být čteno jako N, zákrytně pak E někdy Z (a obráceně). Písmena V, W, U, Y, dále pak přehlasovaná písmena jsou rovnocenně zaměnitelná i v zákrytném významu. Písmeno omega - W odpovídá zákrytnému O, někdy zákrytnému E.

Uvedeme nyní několik příkladů dokumentujících naše tvrzení

o podobnosti tvaru fénických písmen s významem v latinské abecedě, tedy v jejich zákrytném významu. Protože samohlásky nehrály v době vzniku zápisů takovou roli jako dnes, můžeme číst fénický zápis buď jako ŠACHAN nebo FALOS. Ano, FALOS byl zákrytem v uctívání hada.

Nyní si ukažme ještě jednu podivnost, se kterou se můžeme setkat na stránkách této knihy. Některé sestavené tabulky mohou být přečteny různými jazyky. Jak je to možné? Nevím.

Nebo spíše je vysvětlení více než neuvěřitelné. Celé tajemství může být způsobeno prapůvodním jazykem společným pro všechny kmeny i národy! Odlišnost vznikla časem a rozdílným čtením téhož. Pracovní hypotéza? Základem indoevropských jazyků byl (mimo velkého vlivu latiny) umělý jazyk bohů, sánskr. A protože je čeština ze všech známých jazyků sánskrtu nejbližší, použijme ji k porovnání s jazykem tak vzdáleným jako je angličtina. Zásadně nebudou použita slova, která se dostala do obou jazyků zprostředkovaně.

A N N I H I L A T E	<i>angl. zničit</i>
z n i - i c t t e	<i>čes. zniče</i>

A N N U N C I A T E	<i>angl. zvěstovat</i>
z v z s - t t	<i>čes. zvěst</i>

V O R E L	<i>čes. vorel</i>
y e g e l	<i>angl. eagle</i>

S M I L E	<i>angl. úsměv</i>
s m i ch	<i>čes. smích</i>

B E F A L L	<i>angl. státi se</i>
s e s t l lo	<i>čes. stalo se</i>

A tak bychom mohli ukázat další a další slova, aniž by ti, kteří si takové rozuzlení nepřejí, byli přesvědčeni.

K celé záležitosti se vrátím ve třetím dílu, kde se mimo jiné pokusím zdůvodnit hypotézu, že právě sánskr byl tím jazykem,

kterým mluvilo tehdejších „deset horních tisíc“. Tedy i ail Velkého Inky!

Osmistupňová pyramida s chrámem nápisů v jihoamerickém Palenque jako jediná v Novém světě skrývá hrob velmože. Mnozí usuzují, že se jedná o místo posledního odpočinku Létajícího hada, či muže z jeho okruhu.

Evangelium sv. Matouše

Kap. 24./ verš 36.

*O tom pak dni a hodině té
žádný neví, ani andělé nebeští,
jedině sám Otec můj.*

Blízké letící objekty

Dávno předtím než padla Bastila a nastoupila krutovláda " - boru pro všeobecné blaho lidu", mnohem dříve než byl francouzský král nesymetricky rozpučen, dříve než byla popravena také jeho choť Marie Antoinetta, mnohem dříve než Napoleon Bonaparte ukončil svůj život na ostrově Sv. Heleny, ale i dávno předtím než se narodili význační násilníci a protagonisté světových válek, byly na pozadí historických událostí popsány jejich osudy a mnohdy oznámena jejich jména.

Neuvěřitelné!

S úsměvem tomu říkáme proroctví, nicméně ani v nejmenším netušíme, čemu že se to vlastně usmíváme.

Ano, pravděpodobně jsme velice fundovaní znalci i veškerých tajemství Universa a v žádném případě nemůžeme dopustit existenci takových zákonů, které se vymykají naší naučené logice. Zákonů, které jsou funkční patrně nezávisle na tom, zda je známe, či nikoli.

Jednoho dne, krátce před bleskovým útokem na území Belgie a Holandska, se snesly z nebes tisíce a tisíce letáků, které oznamovaly udiveným obyvatelům bleskové vítězství Hitlera:

"Vzdejte se bez boje, neboť takto před mnoha staletími proročoval již Francouz Michael de Nostradam!"

Tuto akci zorganizoval, se souhlasem samotného fýrera, německý ministr propagandy Josef Goebbels.

Nelenila však ani britská Intelligence Service, a tak zanedlouho kolovaly Evropou jiné texty: "Ve válce nastane obrat. Spojenci

se vylodí a oslaví své konečné vítězství v Berlíně. Tak prorokoval před mnoha staletími Nostradam.

Dnes, kdy již známe celý příběh, se zdá, že ministr propagandy zamlčel Hitlerovi druhou a velmi důležitou část onoho příběhu. Nebo snad oba považovali vše jen za dobrou nordickou lest. Samotného Nostradama, jak také jinak, nebrali vůbec vážně.

Volba však určuje cíl a pro jemné předivo vztahů stále ještě platí i časová návaznost. Zdá se, že signály obsažené v proroctví nejsou prozatím schopny v dostatečné míře přehlušit zaslepenost samozvaných autorit. Snad také proto, že Nostradamovy verše nejsou vždy jednoznačně srozumitelné. Napoleona nazývá Napolorem, Hitlera někdy Histerem jindy Hadriem.

Pokusme se nyní společně hledat způsob, kterým Nostradam dosáhl takových překvapivých výsledků. Hledejme společně zdrojový text, který byl základem pro jeho slavné prorocké verše.

Mimosmyslové vnímání? Skleněné věštecké koule? Ovládání duchů nebo nekromancie?

Zdá se, že nikoli. Zbývá kabala a astrologie. Tedy přesně ta sféra zájmů, ve které byl Nostradam mistrem nad mistry.

Bohužel je to opět ta oblast, která se vymyká naučené logice a zarytě odporuje tisícileté evropské tradici. Krátce řečeno odporuje modernímu vědeckému myšlení se stejnou intenzitou jako v dobách, kdy v Evropě úspěšně řádila Svatá inkvizice.

Psát pravdivé věštecké verše o budoucnosti, to znamenalo napsat příběhy neuvěřitelně kruté, plné násilí a krve. Miliony mrtvých ve třech nebo čtyřech světových válkách. Tato neuvěřitelná vize musela v současných Michaela de Nostradama vyvolat pocit beznaděje. A tak jisté vládnoucí kruhy požadovaly okamžitě usmrcení autora těchto věšteckých veršů. Snad i proto, že jeho vize jim připomínala i jiné proroctví, o němž se tiše doufá, že je jen náboženským blábolem a že se tudíž nemůže vyplnit. Tím proroctvím je biblická Janova Apokalypsa a Nostradam ji samozřejmě velmi dobře znal:

H	A	P	O	K	A	L	I	P	T	I	C	apokalyptic	
N	T	P	E					D	A	M	C	Notredams	
				L	A	C	H	M				Michael	
								←					čti

Ano, zákrytný význam slova apokalyptic tvoří původní jméno Michaela de Nostradama. Nebo také naopak. Jméno velkého mistra mysterií a apokalyptických vizí obsahuje právě slovo apokalyptic. Za předpokladu, že polyfonie písmen je zcela funkční záležitostí. Tento fenomén byl již sice vysvětlen v první knize mého příliš troufalého dílka, nicméně byl ještě jednou podrobněji popsán v jedné z kapitol této knihy.

Nyní si pouze pro čitelnost textu připomeňme, jakým způsobem lze provést záměnu písmen.

A	B	Γ	E	Z	I	K	Λ	M	O	Π	P	Σ	T	Ψ	Φ	ξ	Ξ	Ω	<i>řecká</i>	
A	B	G	E	Z	I	K	L	M	O	P	R	S	T	Y	F	X	K	s	W	<i>zákryt</i>
T	S	R	O	N	M	L	K	I	E	D	G	B	A	W	Š	X	F	i	y	<i>výjimka</i>
C	P	W	H	J	C					J	W					U	S			<i>v</i>

Jan Theolog popisuje ve své vizi "o konci věků" různé nepřijemnosti, které si na sebe lidstvo připravilo. Popisuje také cosi, co může připomínat pád hořící hvězdy do blíže neurčeného moře. (Tato hvězda nemusí být nutně totožná s hvězdou zvanou Pelyněk.)

Zjevení sv. Jana

Kap. 8./ verš 8.

*Potom zatroubil druhý anděl,
a jako hora veliká ohněm
hořící uvržena jest do moře.
I obrácen jest v krev
třetí díl moře.*

Centurie I./69

*La grande montagne ronde de sept stades,
Après paix, guerre, faim, inondation,
Roulera loin, abimant grande contrades,
Memes antiques, et grande fondation.*

*Veliká hora o rozměru sedmi stadií (asi 1,1 km),
když míru je již nemnoho, hlad a záplavy,
otáčí se k propasti velký národ,
sám starobylý z dávných dob.*

Zánik starobylého národa? Z dávných dob? Egypt? Babylónie - Persie? Indie? Čína?

Pak je to jistě Indický oceán, kam od dob Jana Theologa i Michaela de Nostradama směřuje "La grande montagne". Nechme se překvapit...

A nebude to pravděpodobně jediná padající hvězda, která může být předzvěstí apokalyptických vymožeností.

Hvězda zvaná Pelyněk bude akce, která probudí krále - Anděla smrti jménem Apolyon nebo Abaddon. Slovo propast můžeme nahradit slovy: peklo, šeol, inferno, cintorin a hádes.

Zjevení sv. Jana

Kap. 9./ verš 11.

*Měly pak nad sebou krále,
anděla propasti, jemuž
jméno židovsky Abaddon,
a řecky Apolyon.*

A B A D O H A D E C I H T P H L K E P A

A S T P O H

P E L I H

H L K E P

A P O L I O H

Zákrytný význam slov Abaddon, hádes, cintorin zní astron Pelyn - Apolyon a peklo (pozpátku). To je sice pojednání na stejné téma, avšak více méně upřesněné.

O hvězdě zvané Pelyněk se hovoří právě v té části Janovy Apokalypsy, která je spojena s trubením třetího anděla. Abychom zís-

kali jistotu, že se nemýlíme, napišme tentýž text tentokrát obráceně:

A P O K L H P T H I C E D A H O D A B A

A P O K L H P T H I C

H M I L E - T

P a T H M C

Slova homilet - theolog, apokalyptic a jméno ostrova Pátmos, to je adresa místa, kde se podle Jana udála ta prapodivná vize.

Ale co má s tím vším společného Michael de Nostradam? Jeho prorocký verš o "velké hoře" padající kamsi do moře se podobá Janově vizi jako vejce vejci.

Udělejme tedy pokus, zda Nostradam nešel v tomto případě touto cestou:

A B A D O H A D E C I H T P H K L O P A

A S T P O H

M H T G N

montagne

P O H - D E

ronde

T P E C

sept

S T a D E Z

stades

La grande montagne ronde de sept stades ?...! Zdá se, že Nostradamova "Velká hora o rozměru sedmi stadií" byla skutečně inspirována biblickými texty.

Lidová demokracie 21. dubna 1989
Co se skrývá pod označením "1989 FC"

Zatím Zemi minul

Washington : Z kosmického hlediska opravdu jenom o vlásek minul naši Zemi před měsícem asteroid o průměru asi 800 metrů. Napsal to včera list New York Times s odvoláním na informaci amerického Národního úřadu pro letectví a vesmír {NASA}.

KDYBY SE TATO PLANETKA, letící vesmírem rychlostí 50 000 kilometrů za sekundu, srazila se Zemí, vyhloubila by na jejím povrchu kráter o šířce až 16 kilometrů. Energie uvolněná v okamžiku nárazu by se vyrovnala explozi 20 000 vodíkových bomb o výbušné síle jedné megatuny TNT.

TO BY ZPŮSOBILO globální klimatickou katastrofu podobnou té, jíž vědci připisují vinu za vyhynutí dinosaurů. Asteroid se však naší planetě vyhnul o "pouhých" 800 000 kilometrů. Astronomové byli svědky podobného kosmického setkání naposledy v roce 1937.

O ODHALENÍ ASTEROIDU se zasloužil americký astronom Henry Holt, a to pomocí snímků pořízených na observatoři Mount Palomar v Kalifornii. Kosmické těleso dostalo označení "1989 FC" a podle mínění svého objevitele se dříve nebo později srazí se Zemí, Měsícem či Marsem.

Po měsíci jsme tedy získali právo se dozvědět, že jsme měli velké štěstí. V opačném případě kde vězela informace o letícím průšvih! Kde zůstalo velké má dáti - dal?

Zjevení Jana Theologa

Kap. 1./ verš 3.

*Blahoslavený, kdož čte, i ti,
kteříž slyší slova proroctví
tohoto a ostříhají toho, což
napsáno jest v něm, nebo čas
blízko jest.*

Zaznamenáno na ostrově
Pátmos (98-117 po Kr.)

Hvězda zvaná Pelyněk

Janova vize, zdánlivě chaotická, hovoří o dvou hvězdách, které jednoho dne, ke konci věků, dopadnou na Zemi. Ta první nese jméno Pelyněk. O té druhé panuje domněnka, že s tou první nemá nic společného. A co Nostradam? Dnes již nelze spolehlivě určit, zda Nostradam odvodil skutečně svůj verš z Janovy Apokalypsy, či nikoliv. Indicie jsou však velmi podezřelé. Věnujme se v této chvíli té části Janovy vize, kde se i hovoří právě o hvězdě zvané Pelyněk.

Zjevení Jana Theologa

Kap. 8./ verš 10.

*A třetí anděl zatroubil i spadla
s nebe hvězda veliká, hořící jako
pochodeň, a padla na třetí díl řek
a do studnice vod...*

Kap. 8./ verš 11.

*Té hvězdy bylo jméno Pelyněk,
i obrátil se třetí díl vod v pelyněk
a mnoho lidí zemřelo
od těch vod, neboť zhořkly.*

Jistěže ponecháme každému svobodnou vůli rozhodnout si, kam obě hvězdy i Janovu Apokalypsu zařadit. Přesto v dobré snaze nabízíme několik variant:

- Janovu vizi nelze chápat v rovině skutečných historických událostí.

- Jedná se spíše o alegorický obraz možné zkázy.

- Zcela jistě se jedná o popis skutečných událostí a může být i obrazem několika různých historických období.

- Jedná se o drzý mystický nesmysl, nebo v nejlepším případě o nepodařené science fiction.

Takže ty čtenáře, kteří se ztotožňují se třetí variantou a ze zásady nechťejí připustit možnost, že se jakýmsi nedopatřením ocitli uprostřed zlého apokalyptického snu, prosím o shovívavost.

Nostradam i Jan Theolog se shodují i v tom, že po pádu hvězdy vypukne velká ničivá válka. Pokusme se tedy zjistit, jak to vlastně s hvězdou Pelyněk může být:

Zjevení Jana Theologa

Kap. 9./ verš 1.

*Potom pátý anděl zatroubil, i viděl jsem,
že hvězda s nebe na zem spadla, a dán
jí klíč od studnice propasti.*

...studnice propasti - tento obrat lze chápat jako Gehena, šeol, pek- hrob, peklo, hádes.

Hvězda zvaná Pelyněk. Pokusme se nyní zabývat obsahem těchto slov připomenutím některých údajů předešlého dílu: Hvězda je vesmírný objekt vyzařující téměř ve všech spektrech záření. Od radiového až po rentgenové, neboť v jádru hvězdy probíhají díky dostatečným teplotám termonukleární procesy. Hvězda zvaná Pelyněk. Nahlédneme-li do (českého) rostlinopisu, nalezneme rostlinu zvanou Tussilago Farfara s českým názvem Pelyněk - černobýl.

Krajově též nazývaný Černobýl červ. Anglický ekvivalent pak zní Vormwood - lesní červ. Jistě rovněž není tajemstvím, že kolem ukrajinského Černobylu žijí již od 19. století Volyňští Češi, kteří tomuto regionu dali patrně jméno.

Hvězda zvaná Černobýl.

Dne 25. 4. 1986 (ve skutečnosti 26.4.- tento rozpor bude záhy vysvětlen) je datum, kterým oficiální zpráva stanoví den havárie čtvrtého bloku černobylského reaktoru. Dva mohutné výbuchy odsunuly snad 400 tun těžkou horní betonovou desku reaktoru. Následující výbuch rozmetl aktivní zónu včetně paliva a hořícího grafitu do okolí. Smrtonosný mrak obsahující 50 tun radioaktivních látek (10 hirošimských pum) se vznesl do výše a postupně více méně zamořil tři čtvrtiny Evropy.

Zjevení Jana Theologa

Kap. 9./ verš 2.

*Kterážto otevřela studnici propasti.
I vyšel dým z té studnice jako dým
z pece veliké. I zatmělo se slunce
i povětrí od dýmu z té studnice.*

Kap. 9./ verš 3.

*A z toho dýmu vyšly kobylky na zem,
jimž dána moc,
jakou mají zemští štírové.*

Je možné, že takto popisuje Jan svým netechnickým jazykem (jak jinak) nemoc z ozáření, která se svým průběhem podobá následkům kousnutí štíra.

Rozhodně je však více než podivné, že zákrytný význam slova scorpions - štíří může znít slog radiance, neboli "tvrdé ozáření".

S C O R P I O N S C W R N W B Y L

S L O G Y R H W S uranos

R D I W N C E

Jaké drama se vlastně odehrálo onoho kritického dne v samotné atomové elektrárně? 25. dubna 1986 ve 13:00:00 bylo zahájeno plánované snižování výkonu čtvrtého bloku, během něhož mělo dojít k blíže nepopsanému experimentu. V průběhu experimentu se obsluha dopustila několika hrubých a naprosto neuvěřitelných chyb.

Čas: Datum: Čas:

1 2 5. 4. 19 8 6 1 :00:00

B E D T H F A

S E P A F SERAF - anděl

S E D A H ← HADES - Abadon, propast,
peklo, jáma

W R A H WRAN - uran

A B W D A H ABADON - anděl propastí -
hádesu

A B W P T ABORT - angl. selhání

Zjevení Jana Theologa

Kap. 9./ verš 10.

*A měly ocasy podobné štírům a
žihadla v ocasích jejich byla,
a moc jejich byla škoditi li-
dem za pět měsíců.*

Kap. 9./ verš 11.

*Měly pak nad sebou krále anděla
propasti jemuž jméno židovsky
Abaddon, a řecky Apollyon.*

Čas: 13:05:00 - Pokračuje se ve snižování výkonu 4. bloku. Výkon snížen na polovinu a směna operátorů udělá první chybu - je odpojen havarijní systém chlazení.

Datum: Čas:

2 5. 4. 19 8 6 13: 05:00

B E D T H F M E

P a T H S M O PATHMOS - ostrov, kde Jan
údajně obdržel
zjevení

Čas: 9:45:00 - Následuje 9 hodin vyčkávání na příchod druhé směny operátorů s odpojeným havarijním systémem. Reaktor se blíží k nestabilitě.

Datum: Čas:

2 5. 4. 19 8 6 9: 4 5:00

B E D T H F I D E

W P A H F I P E WRAN FIRE - uranový
oheň

Čas: 23:10:00 - Pokračuje další snižování výkonu. Grafitové tyče regulující průběh reakce v reaktoru jsou vytaženy více, než je únosné - to je další hrubá chyba, a vzápětí následuje prudký, nekontrolovatelný pokles výkonu.

Datum: Čas:

2 5. 4. 19 8 6 23: 10:00

D T H F Y A

p
Gr A F Y T GRAFIT

Reaktor se nyní nalézá v nestabilním stavu a experiment přesto pokračuje dál. Osud se naplňuje. Je odpojen další havarijní signál a

HVĚZDA ZVANÁ PELYNĚK

to znamená neodvratný konec, který nastane za několik minut, ale to již je 26. dubna.

Datum: Čas:

2 6. 4. 19 8 6 01: 23: 44

D T H F A Y

D T N S T Y O DETONATYON -výbuch

V 1:23:44 - ozývají se dva výbuchy a následuje požár trvající asi čtyři hodiny.

Datum: Čas:

2 6. 4. 19 8 6 01: 23: 44

F A Y D D = P = R

F A Y R OHEŇ

Datum: Čas:

2 6. 4. 19 8 6 05: 23: 5 7

F E Y E G

F E U E R OHEŇ

19 8 6 1 3: 15: 2 1

F A C O V T

F A L O U T -Radioaktivní spad

Pak již následoval pouze radioaktivní spad. Do ovzduší celkově

HVĚZDA ZVANÁ PELYNĚK

uniklo 4 % radioaktivního materiálu (cca 1018 Bq). Hra s čísly a písmeny? Nebo jsou Janovy informace z ostrova Pathmos neuvěřitelně přesné?

V československých atomových elektrárnách pracují sovětské reaktory typu VVER1000 a VVER440:

V V E R 1000 V V E R 4 4 0

W O R I W O P D D WORRY - trápení

W O R M W O D D Wormwood - Pelyněk

Wormwood - Pelyněk. Hvězda zvaná Pelyněk? Hvězda zvaná Černobyl? Nebo hvězda zvaná Temelín?

Evangelium sv. Matouše

Kap. 16./ verš 3

*...Dnes bude nečas, neboť
se červená zasmušilá nebe.*

*Pokrytci, způsob nebe zajisté rozsouditi
umíte, znamení pak časů těchto nemůžete?*

Zrcadlení času

Jedním ze starodávných triků, který se v minulosti úspěšně používal při šifrování, bylo zrcadlení. Zašifrovaný text bylo možno přečíst pouze tehdy, jestliže jsme jej četli v odraze zrcadla, nebo když byl nákres obohacen o druhou polovinu či část odrazející se v jednoduchém či násobném zrcadlení (foráž).

V blízké i vzdálené minulosti se objevuje nebývalé množství životních příběhů, které jakoby prošly podivnou čočkou času či polopropustným pokřiveným zrcadlem a promítají se do dalších životních situací budoucnosti.

Toto zrcadlení času opakuje některé situace s až tragikomickými záměnami, jakoby jakési pomyslné a velmi podivné zařízení bylo na výstupu pochroumáno a poskytovalo do budoucnosti pouze zdeformovaný obraz minulosti.

Je velmi sporné na něco podobného vůbec pomyslet, neboť kdo může vy- tušit v dějinném vývoji i úmyslné prsty lidského faktoru, který chce zaskakovat za Boží prozřetelnost?

A tak je nutné zdůraznit, že všichni ti, jejichž jména se v této kapitole objeví v přímé souvislosti s atentáty, nemusí být nutně viníci. Připomeňme si tedy notoricky známý příběh o podivných shodách mezi atentátem na Abrahama Lincolna a atentátem na Johna Kennedyho. Nejdříve ze všeho si musíme přiznat jeden z velkých rozporů, kterému se různí vykladači úzkostlivě vyhýbají: Abraham Lincoln byl zavražděn a zemřel 14.4.1865 a John Kennedy byl zavražděn a zemřel 23.11.1963.

Z hlediska numerologie nic neříkající čísla. Pouze časový interval 98 let, který dělí obě dvě tragédie, může být pro nás zajímavý (zrcadlení čísla 98 je 68 nebo 89). Je možné, že právě v rozdílu datace je klíč k celé záhadě, která však bude ponechána z mnoha důvodů svému osudu. Při zběžném zkoumání bude opět použita polyfonie písmen v kombinaci s plošným diagramem, ve kterém bude užito jako určující číslo 68.

- Abraham Lincoln byl zvolen za prezidenta v roce 1860, John Kennedy v roce 1960 (nástup do funkce 20.1.1961). Obě události dělí časový interval 100 let.

- Andrew Johnson - nástupce Abrahama Lincolna - se narodil v roce 1808, nástupce Kennedyho - Lyndon Johnson - se narodil v roce 1908. Obě události opět dělí časový interval 100 let.

- Vrah A. Lincolna - John Wilkes Botha - se narodil v roce 1839, možný vrah Johna Kennedyho - Lee Harvey Oswald - se narodil v roce 1939. Obě dvě události dělí, jak jinak, časový interval 100 let. Oba byli zabiti dříve, než se k činu mohli nepřiznat.

- Lincoln měl sekretářku jménem Kennedyová a sekretářka J.F.Kennedyho se jmenovala Lincolnová.

- Jméno Oswald kupodivu obsahuje mimo jiné i místo, kde byl atentát proveden. Ačkoliv je téměř jisté, že Kennedyho nezavraždil. Byl pouze ve vhodný okamžik na vhodném místě:

O	S	W	A	L	D
---	---	---	---	---	---

S	-	A	L	D
---	---	---	---	---

Dallas (obráceně)

- Atentát na prezidenta Abrahama Lincolna byl spáchan ve Fordově divadle. Prezident Kennedy byl zastřelen v automobilu značky Ford Lincoln. A je možné, že právě automobil sehrál v tomto případě svoji roli.

- Oba prezidenti byli střeleni do hlavy, když seděli vedle svých

manželek. Lincoln ve Fordově divadle. Oba byli zavražděni v pátek. A tak bychom mohli pokračovat i nadále ve výčtu prapodivných shod a neuvěřitelností, o kterých snad máme nabyt dojem, že jsou vlastně normální. Že se jedná jen o velikou legraci.

Neuvěřitelné!

V následujícím diagramu složeném ze jmen přímých aktérů atentátu na Abrahama Lincolna můžeme číst tento text: John uvidí v Dallasu Lee Harbey Oswald(a). V automobilu Lincoln. Kupodivu si můžeme přečíst i jiné detaily pochmurného příběhu, který se odehrál až za 100 let. Mimo jiné i jméno nástupce J. Kennedyho - Lyndona Johnsona (*třetí sloupec zleva napojený ve třetím řádku na jméno Johnson - LINDH - Lyndon*).

J	W	S	A	L	A	J	J	W	S	A	L	T	J
O	I	E	B	I	H	O	O	M	O	B	I	H	O
H	L	T	R	N	D	H	H	L	T	R	N	D	H
N	L	H	A	C	R	N	N	K	H	A	C	R	N
	I		H	O	E	S	I		H	O	E	S	
	E		A	L	W	O	E		A	L	W	O	
	S		M	N	B	M	S		M	N	S	N	

John will see Harbey Lee (in) Dallas (in a) mobil Lincoln

Dříve než si ukážeme další ještě nepublikované shody tohoto zapeklitého případu, ukažme si cosi podobného. Přeskočme v čase i prostoru do Českého království a představme podobnou zajímavou shodu na osudech dvou mužů, tak nebetyčně rozdílných, přesto spojených s osudem této země:

Přemysl Otakar II., zvaný železný a zlatý, a Jan Lucemburský, hlava evropského rytířstva. Jaké tajemství spojuje tyto dva rytíře,

mimo toho, že oba byli českými králi a oba toužili po římské koruně?

- Oba dva čeští králové měli syny jménem Václav.

- Tito synové byli v útlém věku vězněni na královských hradech společně se svými matkami. První na Bezdězu, druhý na Křivoklátě.

První nastoupil na český trůn jako Václav II. a druhý (po biřmování) jako Karel I. (Pozdější císař římský Karel IV.)

- Oba dva synové měli syny jménem Václav a díky tomu vzniká na královském trůnu inflace Václavů, a to již není samo o sobě žádnou podivností. Proto se opět vrátíme k našim prvním Václavům.

- První byl vězněn svým poručíkem, druhý otcem. Oba dva ve věku sedmi let byli deportováni mimo české království z téhož důvodu: jejich nárok na český trůn.

- Oba dva princové se vrátili do Čech a museli se opět učit rodné řeči. Oba se stali českými králi.

Václav II. byl korunován dne 2. 6. 1297. Karel I. (Václav) byl korunován o 50 let později 2. 9. 1347. Obrátíme-li devítku, získáme stejné číslo. (Podobně 1939 rozpad Československa a stejný scénář v roce 1993, rok 1968 sovětská agrese, 1989 konec komunismu v Čechách atd.)

- Václav II. byl zetěm Rudolfa Habsburského. Rudolf IV. Habsburský byl zetěm Václava - Karla I.

- Jejich otcové podnikli nákladné výpravy s cílem kristianizace. Přemysl II. do Prus a Jan Lucemburk do Litvy.

- Přemysl Otakar měl za manželku ženu jménem Kunhuta a Jan Lucemburk Elišku - tedy Elyzabeth. V zákrytné šifře zní toto jméno Kunhuta!

E L Y Z E W E T B = V
 K U N H U - T

- Oba dva zahynuli v bitvě mimo České království. První zradou spojenců, druhý neschopností velení spojenců.

- Přemysl Otakar v bitvě u Suchého Krutu (Moravské pole). Druhý v bitvě u Crecy (Kresčák). Suché Kruty lze v zákrytu i pozpátku číst jako Crécy.

S U C H E K R U T Y C R E C Y

Y C E K R Crecy - Cresčak

Krvavý - krváci K R W A W K R W C Y

karol - král L O K R K R O L

- Slova Suché Kruty lze číst v zákrytu buď jako bitva u Crecy, nebo future Walois - budoucnost (rodu) Walois. Ano, rod Lucemburků byl spřízněn s francouzským královským rodem Walois. Též zákryt jména Lucemburk lze číst jako Walois.

S U C H Y E T W R K	B Y C Y E T W R K	F W L U O T U R C
---------------------------	-------------------------	-------------------------

Suché Kruty Bitva (u) Crecy Future Wlo(i)s

L U C E M B U R K
 W L O I S

- Oba dva věděli již den předem, že bitva je ztracena. Přesto druhý den očekávali smrt v bitevní vřavě s mečem v ruce. (Slepý Jan se nechal připoutat ke svým českým šlechticům, kteří jej pak vedli do bitevní vřavy.)

- Oba dva králové zahynuli **ve stejný den** 26. srpna. Přemysl roku 1278 a Jan 1346. Obě události dělí číslo 68 (magické číslo českého národa).

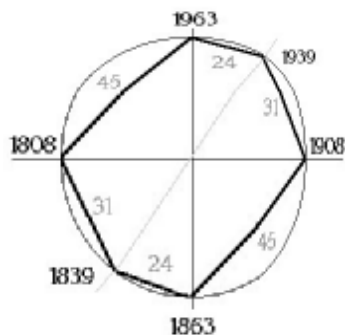
Sestrojíme nyní kružnici o průměru 68 (67,4). Její svislá osa necht' je dělicí rovinou zrcadlení se středem zrcadlení S. V opsané kružnici sestrojíme nepravidelný šestihran, jehož hrany budou mít délku odpovídající počtu let, které dělí jednotlivé historické události vázící se k oběma atentátům na americké prezidenty. Tedy ty události, které mají jistou vzájemnou souvztažnost. Objevíme tak další, dosud nezveřejněné podobnosti:

- Součet vždy tří časových intervalů po sobě jdoucích je vždy roven stu ($31 + 24 + 45 = 100$, $24 + 45 + 31 = 100$ atd...).

- Zdánlivě uměle vykalkulovaný součet hran se okamžitě změní v podivnost, jestliže se zamyslíme nad časovým intervalem mezi roky 1863 - 1908.

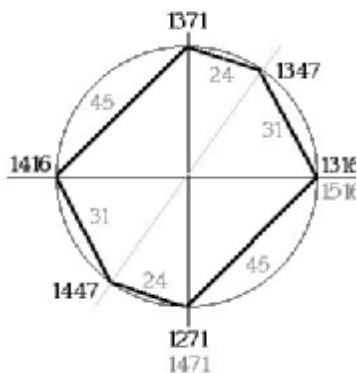
- Index podivnosti se ještě zvýší, když si uvědomíme, že levá polovina grafu se promítá do pravé jakoby "v obráceném gardu". A to tak, že středem zrcadlení se promítá každá hrana, tedy určitý časový interval, samostatně

- Stejně podivné je i to, že čísla 31, 24, 45 mohou platit i pro některé historické události v Českém království.

1808 - *Narozen Andrew Johnson, nástupce prezidenta A.Lincolna*
 +
 31
 1839 - *Narozen vrah A.Lincolna John Botha*
 +
 24
 1863 - *nic*
 +
 45
 1908 - *Narozen Lyndon Johnson, nástupce J.F. Kennedyho*
 +
 31 - *Narozen možný vrah prezidenta Lee Oswald*
 1939
 +
 24 - *A kruh se uzavírá zavražděním J.F. Kennedyho*
 1963

Tentýž postup, tatáž čísla nyní použijme i pro jisté historické události v Čechách.

1271 - *Narozen král Václav II.*
 +
 45
 1316 - *Narozen český král a římský císař Karel I. (IV.).*
 +
 31
 1347 - *Karel I. korunován na českého krále*
 +
 24
 1371 - *nic*
 +
 45 - *Po Janu Husovi upálen i mistr Jeroným*
 1416
 +
 31
 1447 - *Umírá papež*

1447 - *Umírá papež, jenž prohlásil Čechy za kacíře.*
 +
 24
 1471 - *A kruh se uzavírá smrtí českého krále Jiřího z Poděbrad*
 +
 45
 1516 - *Umírá český král Vladislav II.*

Co říci nakonec této kapitoly? Netvrdím, že se jedná o zákon. Spíše jde o podivnost, která se však podezřele často objevuje v historických událostech. A to tak často, že pouze nebetyčná netečnost by něco podobné- ho mohla považovat za náhodu či nahodilost. Pokud řídicím faktorem těchto podivných náhod nebyl něčí zlý úmysl.

Co nutí „velké státníky“ typu Lenina, Hitlera nebo Maa stále někam ukazovat? Kdy konečně vystoupíme z bludného kruhu pokřiveného zrcadla času a půjdeme směrem právě opačným? Prozatím tyto nesmrtelné prototypy „vůdců mas“ nadále někam ukazují....

A udeřením dvanácté hodiny, která temně z věže svatovítské dolu hučela a nastání 23. května věštila, objevila se ztrnulým zrakům astrologovým náhle na západní obloze, kteráž doposud neproniknutelnou tmou zahalena byla, krvavá rudá záplava, jež jakoby z jediného kruhu vyrůstaje - v obloucích vždy mocnějších po celém obzoru se šířila, v ostré hrany vybihajíc, velkolepému vějíři se podobala. A v záplavě této míhalo se tisíce blesků a paprsků. Krví a plamenem zvěstuješ osud náš? Plamenem a literou zapsán a krvavým mečem vryt tento strašný den..."

Josef Svátek
Bitva bělohorská

Slepý mládenec

Milióny let leží hluboko pod povrchem, přesně tam, kde byla ukončena jeho pouť nekonečným vesmírem, aby byl připraven prostor do časů, kdy se tomto kráteru obklopeném ze všech stran vzedmutým pohořím objeví národ, jehož hranice mají zůstat pravděpodobně nedotknutelné, chce-li svět setrvat v míru.

Zde tedy žije národ, který má podle Karla Marxe odkráččet na germánské smetiště dějin, kde jsou již očekávání polabskými Srby, které kdysi překvapily nohy obuté do germánských laptí.

Navždy má zmizet jazyk, kterým hovořil také římský císař a český král Karel IV. Slavný potomek slavných přemyslovských i slavníkovských předků. Potomek sv. Ludmily, sv. Václava, sv. Vojtěcha a dnes i sv. Anežky České. Ze slavníkovského rodu pocházela možná i legendární česká kněžna, která stála i na počátku rodu přemyslovců. A právě její věštecké schopnosti jí přisoudily jméno, které označovalo spíše její "čarodějnou funkci". A snad právě proto si ji dnes "pamatujeme" pod jménem Libuše.

S porozuměním se usmíváme věštbám, které kdysi pronášela i na vrcholu Oškobrhu. Pokud nám to ovšem naši známí historikové laskavě povolí. Shovívavě se usmíváme věštbě o době, kdy budou na polích orat samohybné trakače. Právě tak shovívavě se však usmívali i ti, kteří žili i v dobách, kdy traktory ležely ještě v daleké budoucnosti a pouliční ruch bohatě zvládaly koňské potahy.

Nic víc než legenda a kruh se pomalu uzavírá jinou legendou. pověstí o Slepém mládeni, jehož věštecké schopnosti, či spíše jeho věhlas dosáhly až k samotnému uchu krále a císaře, o kterém byla právě řeč. Karel IV. se setkal s touto chodící legendou někdy v roce 1362, když se na své zpáteční cestě z Norimberka do Prahy zastavil v malé vsi nedaleko Domažlic. Celý trik pověstí spočívá v tom, že Slepý mládenec napíše před zvědavým vladařem Karlem několik písmen, o kterých nestydatě tvrdí, že skrývají jména budoucích českých králů, ale i některá tajemství o budoucnosti českého národa. Dříve než se společně pokusíme dešifrovat poselství Slepého mládence, jenž se dostal díky Jiráskovi pouze do českých pověstí, si musíme uvědomit jeden závažný fakt: píše se rok 1362. Kdesi v zapadlém koutě světa žije mladík, od narození slepý. A ačkoliv je takto postižen - píše litery. A to v době, kdy i některé pomazané hlavy považují písmo za nic neříkající a možná čarodějně muří nohy. Dalším závažným faktem je i ta skutečnost, že přitom používá jednu z metod, která se velmi podobá technice, kterou pravděpodobně použil o několik staletí později i doktor Michael de Nostradam. Tak zůstává záhadou, s kým to vlastně Otec vlasti, Karel IV. hovořil. Záhadou, která patrně ukončila svojí pozemskou pouť v sedleckém klášteře. Přestože je pověst o Slepém mládeni v Čechách notoricky známá, nebude na škodu si některé detaily legendy připomenout. Dle pověstí napsal od narození slepý mládenec následující písmena, ke kterým připojil i odborný výklad.

K. V. Z. A. L. J. V. L. F. M. R.

K Karel to jsi ty sám
V Václav, tvůj syn
Z Zikmund, druhý tvůj syn
A Albrecht, Rakušan, jeho zeť
L Ladislav, jeho syn
J Jiří, král Čech
V Vladislav, Polák
L Ludvík, Uher
F Ferdinand, Španěl
M Maxmilian, Čech
R Rudolf, jeho syn

Následovaly výčty pohrom a válek, které postihnou tuto zemi, z nichž ta poslední bude z oblasti střetu náboženství a filosofií mezi jihem a severem.

Doufejme jen, že jsme již dokonale vyčerpali tuto nepřebornou zásobárnu katastrof, které pro nás připravil jak Slepý mládenec tak i nikdy neexistující kněžna Libuše.

Ano, od narození nevidomý mladík by nám měl dělat těžkou hlavu. A že se tak ze strany historiků z řady objektivních příčin neděje, pohlížejme i my na celou záležitost blahovlnným pohledem ignorantů. Přesto se však seznáme, prostřednictvím zákrytné šifry a domněnky, že některá jména jsou nositeli zcela zvláštních informací, s některými podivnostmi českých dějin, či spíše jejich zjednodušeným obrazem - starými pověstmi a legendami.

Začneme, jak jinak, právě Slepým mláďencem!

Varianta 1:

S	L	E	P	Ý	M	L	A	D	E	N	E	C
B	L	H	D									
B	K	O	D	U	J	K	A	P	O	-	O	L

Varianta 2: a)

S	L	E	D	U
L				J
O				K
Z	O	D	I	A

Varianta 2: b)

S	K	O	D	U
L			J	
O				
Ž	O	P	A	K

Slož opak kódu, sleduj Zodiak - zvířetník. Tak lze i nelze číst slova Slepý mládenec. Ano, souhlasím. Je to nesmysl, jako je nesmysl od narození

slepý mládenec, pišící litery v době, kdy vzdělanost nebyla výsadou králů. Karel IV. byl pouze světlou výjimkou. Buď nám něco císař Karel nebo spisovatel A.Jirásek zamlčel, nebo musíme Slepého mláďence, k všeobecné spokojenosti jistých vědeckých kruhů, zprovodit ze světa. A tak považujme všechno za legraci, která poslouží pouze k pobavení těch, kteří něco podobného také vyhledávají. Nicméně ti odvážnější mohou pokračovat ve variantě č. 2. Čeká je malé překvapení!

Dříve než budeme dále zkoumat prognózy již zmíněného mláďence, bude si nutné připomenout některé sporné otázky českých dějin: Je možné, že slavná žena Přemysla Oráče, kterou známe pod jménem Libuše, pocházela ze slavníkovského rodu, který sídlil v Libici? Zde i podle legendy pronášela věštby na nedalekém vrchu nazvaném od nepaměti Oškobrň?

Sibylla, Libuše, Cybelle, Kublís a arabské Bylkís jsou slova, která v dávné minulosti označovaly jistý druh žen, které měly oprávnění oznamovat věštby. V žádném případě se nejednalo o jméno. Zcela jasně se ve všech uvedených případech jedná o anagram - přesmyčku téhož!

Ano, jestliže ona slavná žena Přemysla Oráče ve skutečnosti pocházela ze slavníkovského rodu, tedy z Libice, pak měl tento rod daleko větší právo na vládu v Čechách! To muselo být pro Přemyslovce nesnesitelné, proto museli být zákonitě, v souladu s tehdejšími dobrými zvyky, Slavníkovci vyvražděni.

Tak se i stalo. Z početného a mocného rodu zbyl po jednom dlouhém a krvavém dni pouze sv. Vojtěch. A jak již dnes dobře víme, způsobil tento světec starosti nejen Přemyslovcům, ale potažmo celému dění v českém království. Starosti, které vyřešil s konečnou platností až císař Karel IV.

Přeskočme nyní několik staletí a seznáme se s jistou událostí, která se přihodila v Praze v předvečer defenestrace, tedy v předvečer "akce Bílá hora", bezvýznamné dvouhodinové bitvy, která vhodně využita způsobila katastrofu. Ztrátu české samostatnosti, popravu a hromadný exodus. Později i násilnou germanizaci zbývajícího obyvatelstva.

Celých tři sta let trvala genocida, která byla nejen počátkem třicetileté války. Její výsledek se stal pozdějším "pádným

argumentem" A. Hitlera i jeho pohrobků... Co se tenkrát v Praze přihodilo? V noci z úterka na středu, tedy ze 22. na 23. května 1618 se objevila někde nad pražským hradem obrovská kruhovitá záře, ze které vystřelovaly světelné paprsky.

Nebývalý jev, který je dnes považován za "polární záři", byl tehdy považován za zlé znamení.

A bohužel měli i v tomto případě pravdu spíše naši předkové.

Nyní, když jsme se seznámili s některými souvislostmi, týkajícími se problematiky této podivné kapitoly, můžeme konečně sestavit tabulku, s níž pravděpodobně pracoval nejen takzvaný Slepý mládenec.

Je sestavena ze jmen královského rodu Lucemburků, přičemž je použita i známá zákrytná šifra.

Vlevo jsou jména, vpravo zákrytná šifra:

K/L	J/M	L/C	C/K	K/L	L/C	K/L	V/Y	L/C
P/D	A/T	U/W	I/M	A/T	Y/W	P/D	A/T	Y/W
A/T	N/Z	K/C	S/B	P/D	C/L	A/T	C/L	C/K
L/C		E/H	A/T	O/W	E/O	L/C	C/L	E/O
		M/I	P/D	L/C	M/I		A/T	M/I
		B/S			B/S		V/Y	B/S
		U/Y			U/Y			U/Y
		P/D			P/D			P/D
		C/L			C/L			C/L

Tabulka je připravena ze jmen, která "Slepý mládenec" zcela určitě znal: král Jan Lucemburk, císař Karel a král Václav.

Teprve tato tabulka "umožňuje", ač je to k nevíře, poskytnout imperátorovi ty informace, které tak důvěrně známe ze Starých pověstí českých!

Podle výsledků, které se dostavily po provedeném přezkoumání u všech výše uvedených jmen, je možné také tvrdit, že Slepý mládenec pracoval rovněž s jistým druhem autocenzury, neboť jeho informace byly ochuzeny o některé detaily.

Nicméně jména, která císaři tehdy při jejich setkání oznámil, jsou na této tabulce skutečně uvedena.

Některá zřetelněji, jiná méně. Jiná budou snad i pro některé čtenáře překvapením, neboť se do naší známé pověsti řízením osudu nedostala.

Pro přehlednost budou některá písmena zvýrazněna a jiná potlačena z důvodů lepší orientace v textu:

1.	k j k c k l k v	<i>Matyáš – bratr císaře Rudolfa II., vládl v letech 1611 – 1619</i>
2.	r a u M A/T- Y A	
3.	A - L B R ChT C	<i>Albrecht Rakús – král český vládl v letech 1437 - 1439</i>

1.	K J L C K L K V	<i>Ladislav Pohrobek, syn Albrechta . nezletilý 1437 – 1439</i>
2.	P A W M A V P A	
3.	A N L S D/P - A L	<i>Jedná spíše o Vladislava Jagellonského, Poláka, jenž vládl v letech 1471 – 1516</i>
4.	L E A W/O E L L	
5.	M P K/L A	<i>Ludvík Uher (zde Maďar) – vládl v letech 1509 - 1526</i>

Ano, legenda o Slepém mládenci by mohla mít velmi reálné jádro. Jinou otázkou je však domněnka, zda je vůbec možné tímto způsobem předvídat budoucí vývoj historických událostí!

Ač se to zdá být nepravděpodobné, byl touto metodou předvídan rozpad Československa, včetně některých jmen této dramatické doby dávno před tím, než se k celé akci jistí vůdčové lidu vůbec odvážili. Co k tomu dodat?

1.	K	J	L	C	K	L	K	V	V této zdrojové= tabulce lze číst: končí Masaryk, ČSR – Klaus Václav, Havel Václav, Mečiar. Celá záležitost pak má další nemilé pokračování, ale nechme se překvapit
2.	P	A	U	I	A	Y	P	A	
3.	A	N	Č	s	R	Č	A	C	
4.	L	H	A	W	E	L	L	L	
5.		M	R	L	M			A	
5.		B			B			V	

Velmi stará česká legenda říká, že až bude nalezen hrob Anežky Přemyslovny, nastane v Čechách zlatý věk. Zásluhou Karola Wojtyly - papeže Pavla, byla tato česká princezna prohlášena za svatou. Stalo se tak právě v době, kdy se na pražském hradě usídlil Václav Havel. Anežka Přemyslovna mohla být prohlášena za svatou, mimo jiné pod podmínkou, že bude nalezena alespoň část jejích ostatků. I stalo se. Nicméně podle toho, co se v této části Evropy odehrává, je spíše nutné naléztí nejdříve její hrob!

Dle této zdrojové tabulky by mohl být na Zbraslavi_:

1.	K	J	L	C	K	L	K	V	rayia (sánsk.)- záře raian (sánsk.) – vládce Anežka Česká Zbraclv - Zbraslav
2.	R	A	Y	I	A	U	R	A	
3.	A	N/ZK/CS	-	K	A			C	
3.	Z	B	R	C	L	L	V		

Věštit budoucnost z něčeho tak nejistého jako jsou tyto tabulky, by bylo více než nezodpovědné, neboť problematika budoucnosti není až tak jednoduchá a jednoznačná jak se nyní na první pohled jeví. A proto generálové typu "Sodoma a Gomora", kteří jsou velmi ochotni a připraveni spustit cokoli, co by mohlo připomínat akci Armagedon nebo Soudný den, váhají, neboť jim schází jistota, že Janova vize není pouhým náboženským blábolem.

A protože tuto jistotu postrádají, řeší se problematika lidnatosti této planety v tichosti, a jinými dostupnými metodami.

Rovněž je možné, že jsem se mýlil, když jsem tvrdil, že inkvizice již neexistuje. Spíše se zdá, že tvrdě pracuje v ilegalitě, i když zdánlivě pod jinou firmou!

Rozhodně však neobsahují proroctví žádnou nezměnitelnou pravdu, neboť jestliže jsou skutečně funkční, pak ukazují jasně na vyšší řád, kterým je Universum. A pak bychom neměli považovat jistou setrvačnost, za neexistenci "Božích mlýnů". Zcela jistě je čas zmíněného zařízení poněkud odlišnější od našeho.Ž

Pouze předem neúspěšný a nepovolaný "prorok" se dnes odváží zveřejnit budoucí děje s patřičnými efekty detailů, jmen a dat. Ano je předem neúspěšný, neboť kdyby opravdu hrozilo nebezpečí, že se jeho proroctví nějakými podivnými cestami osudu vyplňuje, lze vždy podniknout potřebné kroky, jak situaci změnit. Nejjednodušší metoda je vizionáře a jeho proroctví bez náhrady zrušit. Ano, povolení proroci jsou pouze ti, kteří jakýmsi nedopatřením přežili a unikli do historie a na stránky kanonizovaných i nekanonizovaných knih, aby nás nyní strašili svými vizemi.

Žádání věštců jsou pouze ti, jejichž věštby se, k všeobecné spokojenosti, nikdy nemohou vyplnit nebo ti, kteří pracují na objednávku.

Je tu ještě jedna cesta, jak uniknout pozornému oku novodobé inkvizice, aniž bychom byli obviněni, dejme tomu z obchodu s drogami, či sektářství. Je to cesta, kterou se vydal kdysi i Nostradam. Jeho proroctví jsou většinou srozumitelná až v té době, ke které se vztahují.

Z tohoto pohledu se jeví text spisovatele Josefa Svátka v docela jiném světle: "Plamenem a literou zapsán a krvavým mečem vryt tento strašný den..."

V následující tabulce, složené právě ze jmen českých panovníků, které Slepý mládenec vyjmenoval, můžeme mimo jiné neuvěřitelnosti, číst i tato slova: Kometa - obraz zkázy. Krví a tulichem (mečem) vrytá litera...

Tabulka je pro přehlednost provedena ve třech variantách a není bez zajímavosti, že je jaksi samovolně rozdělena podle oborů, kterých se týká.

Nezbývá nic jiného než přát sám sobě i Vám, že se mýlím. V opačném případě obsahuje nejen věci dávno minulé.

Při hledání pravdy si však musíte zachovat svojí osobní, nedotknutelnou svobodu a stav mysli, osvobozený od dogmat a nenávisť. A také odvahu!

Nyní několik podivných poznatků, vázících se ke zmíněným tabulkám:

- Skladba liter není tak náhodná, jak by mělo zákonitě vyplývat z jednoduchých jmen českých králů, nebo těch, kteří se v Čechách drželi u moci jinými prostředky.

- Informace se překrývají informacemi z téhož oboru.

- Překrývají se i historické události, podobající se svým obsahem a lišící se rozdílností dat.

- Závazná slova jsou nejméně zdvojená a většina se navzájem protíná.

Nyní si některé texty prohlédneme a připomeneme si, že budou úmyslně vynechány ty, připomínající dobu komunismu v Čechách. Snad i proto, že se zdá, že na nás přišly mnohem horší časy.

Motorové trakače orají - řekla Libuše. Tato orámovaná slova však lze číst i jako „**Motorová trakce**“. Slovo Libuše je opakovaně poblíž v několika variantách: **Sibylla, Bylkís a Kubelis. Boemi - česká.**

Pilot letadla - vrtulová letadla - vrtulník (čteno v úhlopříčce zespona nahoru) - **trysková letadla.** Slova trysková letadla lze číst

těž jako **trosky letadla Diskaver** (discovery - objevitel). Slovo diskaver se pak vztahuje i ke slovu družice (v úhlopříčce zprava dolů) **česká družice Magion - družice Luník.** Slovo **pilot** se opakuje na několika místech v různých spojitostech. Orámované slovo pilot je součástí slov **letec, letící, lotčík** (rusky ljetčík). Airbus.

Na jiném místě můžeme číst: **TBee obraz - barevná obrazovka - televize.** Proč TB a nikoli TV? Tato zkratka je protnutá slovem **Binary.** Též však i **binary robot.**

Mutace krve - se vztahuje pravděpodobně mimo jiné k ústřednímu tématu tabulky: **Letící kometa - obraz zkázy.** Tak jak je slovo **KMVTa** napsáno, umožňuje číst toto slovo pozpátku jako **Atomik.** To je však již jiné téma.

Atomik - uran - radiace šikmo zleva protknuté slovem **Alamo** nebo **Los Alamos** - jméno místa, kde byla vyzkoušena první atomová bomba. **Tibet a Stiborik** připomínají jména aktérů pochmurného příběhu měst Hirošimy a Nagasaki. **Kirosim - Nagasakki** - ta jména jsou zde také. **Litle boy - Ruzvelt** (Roosvelt) - **Site S** jsou názvy z téhož oboru.

Neuvěřitelné?

Neuvěřitelné! Přesně tak, neuvěřitelné, jak je neuvěřitelná zvrhlost, na kterou jsme si během válečných i jiných hrůz, nejen dvacátého století, navykli natolik, že ji již považujeme snad i za normální!

Varianta 1.

P	O	W	W	J	J	K	Y	J	Z	A	L	J	L	W	F
R	T	A	A	I	A	A	A	A	I	L	A	M	U	L	E
E	A	C	C	N	N	R	L	N	K	B	D	G	D	A	R
M	B	L	L	D	L	E	L	Z	M	R	I	I	W	D	D
Y	R	A	A	R	U	L	T	-	Y	O	B	P	I	I	I
S	A	W	W	M	L	L	Y	Z	N	K	K	O	K	S	N
L	N	P	-	L	O	T	L	L	T	T	A	D	L	A	
O	I	r	r	K	M	U	T	A	C/KR	V	E	A	N		
T	B	E	E	O	B	R	V	Z	v	A	P	B	V	D	
A	O	M	T	R	V	A	/TRK	C	C	E	oR	J	I		
K	R	V	I	V	R	Y	T	A	E	O	H	A	A	H	
A	S	S	T	S	L	Y	L	M	U	R	D	G	A		
R	K	L	A	K	U	L	I	B	S	E	S	E	B		
D	Y	Y	N	Y	C	V	C	Y	L	B	K	L	S		

Varianta 2.

P	O	W	W	J	J	K	Y	J	Z	A	L	J	L	W	F
R	T	A	A	I	A	A	A	A	I	L	A	M	U	L	E
E	A	C	K	N	N	R	L	N	K	B	D	G	D	A	R
M	B	C	L	D	L	E	L	Z	M	R	I	I	W	D	D
U	R	A	A	R	U	L	T	-	U	O	S	P	I	I	I
S	A	Y	W	M	L	L	Y	Z	N	K	K	O	K	S	N
L	N	D	-	L	E	T	C	K	T	T	A	D	L	A	
O	I	R	r	K	M	V	T	A	L	R	V	E	A	N	
T	B	E	E	O	B	R	V	Z	Y	A	R	B	V	D	
A	O	M	T	R	V	T	R	C	K	E	O	R	J	I	
K	R	V	I	V	R	Y	T	A	E	E	H	A	A	H	
A	S	S	T	S	L	Y	L	M	U	R	D	G	A		
R	K	L	A	K	U	L	I	B	S	E	S	E	B		
D	Y	Y	N	Y	Ch	V	C	Y	L	B	K	L	S		